

Parket bij het Hof van beroep te Gent

Opening gerechtelijk jaar
2012 – 2013
3 september 2012

A. HARREWYN, PROCUREUR-GENERAAL BIJ
HET HOF VAN BEROEP TE GENT

- 1. Inleiding.**
- 2. Mercuriale.**
- 3. Verslag rechtspreken.**
- 4. Rouwhulde.**

1. Inleiding.

* * *

Voor de opening van het gerechtelijk jaar 2012 - 2013 werd gekozen voor een onderwerp dat zowel binnen de magistratuur als extern vrij veel commotie heeft veroorzaakt, met name de "verruimde minnelijke schikking".

U weet ondertussen ook dat de wet die de mogelijkheid tot verruimde minnelijke schikking toelaat het voorwerp uitmaakt van 4 verzoekschriften tot vernietiging voor het Grondwettelijk Hof, terwijl de gemeenschappelijke omzendbrief van de Minister van Justitie en het College van Procureurs- generaal, de zogenoemde Col 6/2012 van 31 mei 2012, het voorwerp is van een vernietigingsprocedure voor de Raad van State.

Stof genoeg dus om eventjes bij dit onderwerp stil te staan.

Het parket - generaal Gent, heeft dankzij de onverdroten inzet van onze collega Paul Kenis een belangrijke bijdrage geleverd bij het opstellen van deze circulaire, waardoor hij in die materie binnenshuis een heel bijzondere know-how heeft verworven.

Reden waarom ik hem heb gevraagd, en uiteindelijk heb kunnen overtuigen, om ons vandaag (en liefst binnen de hem toegemeten tijd), eventjes kort terug te leiden in de tijd (zoals U weet bestaat de minnelijke schikking reeds lang in ons wettelijk arsenaal), u in te wijden in de wordingsgeschiedenis van de nieuwe wettelijke bepalingen en afsluitend, een aantal knelpunten aan te raken.

Ik verleen nu graag het woord aan advocaat - generaal Kenis.

* * *

2. Mercuriale.

Het verval van de strafvordering door betaling van een geldsom, ook minnelijke schikking genoemd, na de wetten van 14 april 2011 en 11 juli 2011.

Sinds 11 augustus 2011¹ kan toepassing gemaakt worden van artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering, zoals gewijzigd door de wetten van 14 april 2011² en 11 juli 2011³.

Zoals u bekend, hebben deze wetten ingrijpende wijzigingen aangebracht aan de mogelijkheden voor het openbaar ministerie om de strafvordering te laten vervallen door betaling van een geldsom.

Belangrijk zijn (1) de mogelijkheden om de strafvordering te laten vervallen (a) voor feiten waarvan het openbaar ministerie meent dat die niet van aard schijnen te zijn dat ze moeten gestraft worden met een hoofdgevangenisstraf van twee jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, desgevallend met inbegrip van de verbeurdverklaring⁴, (b) zelfs als de strafvordering reeds is ingesteld⁵ en (2) de bijzondere aandacht van de wetgever voor de betaling van de belastingen en sociale bijdragen ingeval van gepleegde fiscale of sociale misdrijven waarmee belastingen of sociale bijdragen konden worden omzeild⁶. Nieuw is ook dat het voorstel van minnelijke schikking en de beslissing tot verlenging van de termijn om de geldsom te betalen de verjaring van de strafvordering stuiten⁷. Dit biedt ons de gelegenheid even terug te kijken op de ontstaansgeschiedenis en de evolutie van het verval van de strafvordering tegen betaling van een geldsom (verkort als V.S.B.G.)⁸.

Het ligt in mijn bedoeling met deze openingsrede enkele klemtonen te leggen en u inzicht te geven over de minnelijke schikking en de toepassing ervan, voornamelijk in het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent.

Ik zal het achtereenvolgens hebben over de wet van 28 juni 1984, waarbij het toepassingsgebied van het verval van de strafvordering tegen betaling van een geldsom uitgebreid werd, over enkele statistische gegevens rond die toepassing, over de wetten van 14 april en 11 juli 2011, waarbij het toepassingsgebied nogmaals werd verruimd en tenslotte over enkele aandachtspunten in die recente wetgeving.

1. Oorspronkelijk artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering.

De zogenaamde 'minnelijke schikking' houdt het verval in van de strafvordering tegen betaling van een zekere geldsom ten gunste van de staat met inachtneming van bepaalde wettelijke voorwaarden.

¹ De tiende dag na de publicatie in het Belgisch Staatsblad van de wet van 11 juli 2011

² Wet houdende diverse bepalingen (artikel 84), bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 mei 2011 p 26576

³ Wet tot wijziging van de artikelen 216*bis* en 216*ter* van het Wetboek van strafvordering en van artikel 7 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 augustus 2011 p 43878

⁴ Artikel 216 *bis* Sv. §1

⁵ Artikel 216 *bis* Sv. §2

⁶ Artikel 216 *bis* Sv. §6

⁷ Artikel 216 *bis* Sv. §1

⁸ Tekst gedeeltelijk overgenomen uit een studie van het expertisenetwerk 'strafrechtelijk beleid en strafrechtspleging' van het College van procureurs-generaal in voorbereiding van de COL 1/2011.

Dit 'dadingsrecht' bestond reeds in het Ancien Régime voor fiscale zaken, maar ook voor andere specifieke materies.

Sinds 1935 kon in België de minnelijke schikking door het parket voorgesteld worden voor inbreuken die tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoren (artikelen 166, 167, 168 en 169 van het Wetboek van strafvordering) en later voor bepaalde wanbedrijven (artikelen 180, 180*bis* en 180*ter* van het Wetboek van strafvordering).

Het veralgemeend recht op minnelijke schikking werd evenwel slechts in 1984 door de wetgever in het Belgisch juridisch arsenaal opgenomen. Op 1 september 1984 is immers artikel 216*bis*, hoofdstuk III van het Wetboek van strafvordering van kracht geworden, ingevoegd bij wet van 28 juni 1984 'tot uitbreiding van het toepassingsveld van het verval van de strafvordering voor sommige misdrijven, tegen betaling van een geldsom'⁹.

1.1. De geest van de wet van 28 juni 1984.

De hoofdbetrachting van de wetgever in 1984 was bij te dragen tot een oplossing voor de gerechtelijke achterstand.

Anderzijds hield men ook rekening met de bezorgdheid om korte gevangenisstraffen te vermijden en met de noodzaak een betere reclassering in de samenleving te garanderen door de minnelijke schikking niet in het centraal strafregister te vermelden¹⁰.

Tenslotte wou de wetgever eveneens het gevoel van straffeloosheid uitschakelen, veroorzaakt door seponering wegens de overbelasting van de rechtbanken^{11 12 13 14}.

Onderzoek van de voorbereidende werken leert ons het volgende.

De minister van Justitie stelde dat de doeltreffendheid van het strafrechtelijk beleid afhangt van de beschikbare middelen en dat in principe alle misdrijven voor de rechtbank zouden moeten gebracht worden, wat in de praktijk nochtans niet mogelijk is, reden waarom tot een selectieve vervolging wordt overgegaan¹⁵.

Het nieuwe stelsel is te verkiezen daar het althans een zekere sanctie inhoudt en van aard is de betrokkene aan te zetten zich in de toekomst aan de wettelijke regel te houden.¹⁶

De minister van Justitie stelde dat het natuurlijk niet de bedoeling was deze mogelijkheid toe te passen voor alle misdrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaar. Het gaat alleen om werkelijk kleine misdrijven¹⁷.

⁹ B.S. 22 augustus 1984, p. 11787.

¹⁰ Uiteenzetting van de Vice-eerste Minister – minister van Justitie, Parl. St., Kamer, 698 (1982-1983) – Nr. 5, p.2

¹¹ Uiteenzetting van de Vice-eerste Minister – minister van Justitie, idem p.3.

¹² 'Een van de doelstellingen ervan bestaat er ook in te voorkomen dat bepaalde misdrijven onbestraft blijven alleen al omdat ervoor kan gevreesd worden dat de rechtbanken met werk zouden worden overstelpt', uiteenzetting van de Vice-eerste Minister – minister Van Justitie, Parl. St., Kamer, 698 (1982-1983) – Nr. 5, p.1

¹³ Uiteenzetting van de Vice-eerste Minister – minister van Justitie, Senaat, 381/2, p.5-6: 'Door overlast op de parketten blijft daarbij een aantal misdrijven gewoonweg onvervolgd, hetgeen uiteindelijk leidt tot het seponeren of het vaststellen van een ingetreden verjaring.'

¹⁴ Uiteenzetting van de Vice-eerste Minister – minister van Justitie, Parl. St., Kamer, 698 (1982-1983) – Nr. 5, p.3: "Kortom, artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering heeft tot gevolg dat sommige misdrijven en overtredingen niet zullen worden vervolgd met dien verstande dat wordt vermeden dat de betrokken zaken zonder meer geseponeerd worden."

¹⁵ Parl. St., Kamer, 698 (1982-1983) – Nr. 5, p.5.

¹⁶ ibidem

¹⁷ Zie ook: Parl. Handelingen, Kamer, 25 juni 1984 p.3612 'Restent alors les formes les moins graves de ces infractions, qui sont actuellement classées, soit en raison de l'inopportunité des poursuites, soit pour éviter l'encombrement des tribunaux. Dans ce dernier cas, on ne voit pas en quoi une transaction ne pourrait pas être proposée.' ¹⁷ B.S. 22 augustus 1984, p. 11787.

¹⁷ Uiteenzetting van de Vice-eerste Minister – minister van Justitie, Parl. St., Kamer, 698 (1982-1983) – Nr. 5, p.2

¹⁷ Uiteenzetting van de Vice-eerste Minister – minister van Justitie, idem p.3.

Als nuttig voorbeeld waarop het systeem van V.S.B.G. van toepassing kan worden, geldt een warenhuisdiefstal.^{18 19 20}

Tot daar de toenmalige Vice-eerste minister en minister van Justitie Jean Gol.

1.2. De voorwaarden en gevolgen van het verval van de strafvordering door betaling van en geldsom.

Artikel 28^{quater} van het Wetboek van strafvordering voorziet dat het openbaar ministerie oordeelt over de opportuniteit van de vervolging; enkel op zijn initiatief kan dergelijk verval van de strafvordering bijgevolg worden voorgesteld.

Het openbaar ministerie diende oorspronkelijk (sinds 1 september 1984) evenwel de hierna volgende voorwaarden in acht te nemen:

- De strafvordering mocht nog niet zijn ingesteld.
- Dit verval van de strafvordering kon slechts worden voorgesteld voor een misdrijf waarop (bij de van toepassing zijnde wet) een geldboete en/of gevangenisstraf stond van ten hoogste vijf jaar.
- Dit verval van de strafvordering kon alleen worden voorgesteld voor een misdrijf waarvoor het openbaar ministerie enkel geldboete of enkel geldboete met verbeurdverklaring zou vorderen.
- De eventuele slachtoffers dienden vergoed te zijn, op zijn minst ten bedrage van het niet-betwiste gedeelte van de schade. Voor het overige moest de verdachte schriftelijk zijn burgerlijke aansprakelijkheid hebben erkend²¹.
- De eventuele kosten van deskundig onderzoek of analyse dienden te zijn betaald.

¹⁷ 'Een van de doelstellingen ervan bestaat er ook in te voorkomen dat bepaalde misdrijven onbestraft blijven alleen al omdat ervoor kan gevreesd worden dat de rechtbanken met werk zouden worden overstelpt', uiteenzetting van de Vice-eerste Minister – minister Van Justitie, Parl. St., Kamer, 698 (1982-1983) – Nr. 5, p.1

¹⁸ Uiteenzetting van de Vice-eerste Minister – minister van Justitie, Senaat, 381/2, p 5-6: 'Door overlast op de parketten blijft daarbij een aantal misdrijven gewoonweg onvervolgd, hetgeen uiteindelijk leidt tot het seponeren of het vaststellen van een ingetreden verjaring.'

¹⁹ Uiteenzetting van de Vice-eerste Minister – minister van Justitie, Parl. St., Kamer, 698 (1982-1983) – Nr. 5, p. 3: "Kortom, artikel 216b/s van het Wetboek van strafvordering heeft tot gevolg dat sommige misdrijven en overtredingen niet zullen worden vervolgd met dien verstande dat wordt vermeden dat de betrokken zaken zonder meer geseponeerd worden."

²⁰ Parl. St., Kamer, 698 (1982-1983) – Nr. 5, p. 5.

²¹ ibidem

²² Zie ook: Parl. Handelingen, Kamer, 25 juni 1984 p 3612 'Restent alors les formes les moins graves de ces infractions, qui sont actuellement classées, soit en raison de l'inopportunité des poursuites, soit pour éviter

²³ Uiteenzetting van de Vice-eerste Minister – minister van Justitie, Senaat, 381/2, p 5-6

²⁴ Parl.St. Kamer 1982-1983 698/5 p 14: De Vice-eerste minister en minister van Justitie legde uit dat de strafmaat op vijf jaar bepaald werd om rekening te houden met het feit dat sommige minder zwaarwichtige misdrijven zoals misbruik van vertrouwen, oplichting, brandstichting van roerende goederen en in het bijzonder diefstallen in warenhuizen met een maximumstraf van vijf jaar worden bestraft en dat het mogelijk moet zijn de procedure in deze gevallen toe te passen.

²⁵ Parl.St. Kamer 1982-1983 698/5 p 13: Hij vestigde er immers destijds in de Kamer de aandacht op dat de bedoeling er niet in bestond het verval van de strafvordering voor ernstige misdrijven aan te moedigen. "Het is niet omdat een bepaald feit onder een zwaarwichtige kwalificatie valt dat het daarom steeds ernstig van aard is"

²⁶ Wet 10.02.1994 houdende regeling van een procedure voor de bemiddeling in strafzaken B.S. 27.04.1994 p 11.295, artikel 1 "De eventueel aan een ander veroorzaakte schade dient geheel vergoed te zijn vooraleer de schikking kan worden voorgesteld. De schikking kan evenwel ook worden voorgesteld op voorwaarde dat de dader in een geschrift zijn burgerlijke aansprakelijkheid voor het schadeverwekkende feit heeft erkend en hij het bewijs heeft geleverd van de vergoeding van het niet-betwiste gedeelte van de schade en de regeling ervan. In ieder geval kan het slachtoffer zijn rechten doen gelden voor de bevoegde rechtbank. In dat geval is het aanvaarden van de minnelijke schikking door de dader een onweerlegbaar vermoeden van fout."

- De belanghebbende diende vrijwillig afstand te doen van de al dan niet in beslag genomen voorwerpen, aangeduid door het openbaar ministerie, dat de juiste bestemming eraan zal geven.

De verdachte moest binnen een door het openbaar ministerie gestelde termijn, gaande van 15 dagen tot drie (of zes) maanden, de door het openbaar ministerie bepaalde geldsom storten. Minimaal tien euro (verhoogd met de opdecieën) en maximaal het maximum van de bij wet bepaalde geldboete.

Deze som diende te worden betaald aan de administratie van de B.T.W. en van de registratie en domeinen (in werkelijkheid de ontvanger van penale boeten).

De betaling van deze geldsom had tot gevolg dat de strafvordering verviel, zodanig dat later geen gerechtelijk onderzoek noch rechtstreekse dagvaarding meer mogelijk werden.

1.3. Kritiek en aanbevelingen bij de totstandkoming van de wet van 28 juni 1984.

Alvorens enige andere overweging te maken, dient hier de aandacht te worden gevestigd op het advies van de Raad van State²² omtrent het begrip "minnelijke schikking": "Het spreekt immers vanzelf dat de openbare orde niet vatbaar is voor enige "minnelijke schikking" en dat de wetgever niet bevoegd is om de parketten toe te staan daaromtrent 'een minnelijke schikking te treffen' of een dading aan te gaan".

In dat verband liet de Raad van State²³ destijds ook opmerken dat "de regering en de wetgever zullen dienen uit te maken of door het invoeren van de mogelijkheid om de strafvordering te laten vervallen voor misdrijven die worden gestraft met straffen gaande tot vijf jaar gevangenisstraf, praktische overwegingen die verband houden met de overbelasting van hoven en rechtbanken niet buitensporig de bovenhand gaan krijgen op de eis dat de strafwet moet worden toegepast ten aanzien van ernstige misdrijven".

Tijdens de parlementaire besprekingen²⁴ werd voorgesteld om dit verval van de strafvordering uit te sluiten voor alle misdrijven opgesomd in de titels VII en VIII van het tweede boek van het Strafwetboek, waar het specifiek gaat over misdaden en wanbedrijven tegen de orde der familie en tegen de openbare zedelijkheid en de misdaden en wanbedrijven tegen personen. Men vroeg zich af waarin het herstel van de aan het slachtoffer toegebrachte schade zou kunnen bestaan, vermits de geleden schade vaak uiteraard onherstelbaar is, in tegenstelling met de schade veroorzaakt door misdaden en wanbedrijven die een aanslag op goederen uitmaken.

Dit voorstel werd niet gevolgd, maar ik acht het passend het hier te vermelden omdat de wetgever bij de aanpassing van artikel 216 *bis* Sv. door de wet van 11 juli 2011 'misdrijven die een zware aantasting van de lichamelijke integriteit inhouden' wel uitdrukkelijk heeft uitgesloten uit het toepassingsgebied van de minnelijke schikking.

De minister van Justitie wees erop dat een stelsel van minnelijke schikkingen voor overtredingen en voor bepaalde wanbedrijven sedert vele jaren van kracht was zonder dat bezwaren van principiële aard werden geuit. Integendeel.²⁵

Anderen betwistten resoluut het principe van het verval van de strafvordering door betaling van een geldsom, omdat dit een onduidelijk "compromis" in strafzaken zou betekenen, waardoor het publiek het gevoel zou kunnen krijgen van een verslapping van de juridische verantwoordelijkheid en op die manier ook de morele sanctie zelf zou afzwakken.

²² Parl. St., Senaat, 381 (1982-1983) – Nr. 1, p. 8.

²³ Parl. St., Senaat, 381 (1982-1983) – Nr. 1, p. 8.

²⁴ Parl. St., Kamer, 698 (1982-1983) – Nr. 2.

²⁵ Parl. St., Kamer 698 (1982-1983) – Nr.5 p 4

Tevens werd opgemerkt dat indirect een onderscheid zou gemaakt worden tussen verdachten op basis van hun inkomen: de mogelijkheid tot betaling en aldus de mogelijkheid om het verval van de strafvordering te bekomen zou afhangen van de financiële middelen van de verdachte. Aldus zou het gevaar ontstaan voor een justitie met twee niveaus, wat onduidelijk zou zijn.²⁶

Verdachten zouden op die manier ook in staat zijn hun rust af te kopen tegen betaling van een geldsom die minder bedraagt dan de gerechtskosten, de kosten voor een advocaat en een geldboete (mogelijks een gevangenisstraf) samen, zonder schuldbekenenis en zonder verschijning voor het gerecht.^{27 28}

Teneinde eenvormigheid van afhandeling door alle parketten te bewerkstelligen, had de minister van Justitie zich geëngageerd om richtlijnen te geven aan de parketten.

In de memorie van toelichting van de wet²⁹ werd nadrukkelijk bepaald dat vertrouwen kon worden gesteld "in het gezond oordeel van het openbaar ministerie en de controle van de korpsoversten o.m. door het uitvoeren van gepaste onderrichtingen en richtlijnen, waardoor erover zal worden gewaakt dat geen beroep zal worden gedaan op het nieuwe stelsel telkens het afbreuk zou doen aan het sociale geweten en de vereiste van een rechtvaardige bestraffing".

Op de opmerking dat die procedure de rechten van de verdediging in het gedrang zou brengen bij gebrek aan bijstand van een advocaat antwoordde de minister dat de advocaat vaak vanaf de aanvang van de zaak zal geraadpleegd zijn. Het wetsontwerp zou een evenwicht kunnen tot stand brengen tussen de rechten van verdediging en een goede rechtsbedeling. De belanghebbende kan immers altijd het verzoek tot het verval van strafvordering weigeren.

Voor de minister was het als het ware uitgesloten dat het parket in geval van weigering een gevangenisstraf zou vorderen in plaats van een geldboete. De mogelijkheid van een soort "chantage" ten opzichte van de verdachte leek hem dus uitgesloten.³⁰

In het licht van de recente wetwijzigingen lijkt mij trouwens de volgende passage uit het verslag van de commissie voor de Justitie van de Kamer een vermelding waard³¹:

"Volgens de Nationale Orde van Advocaten is het te betreuren dat de minnelijke schikking wordt uitgesloten in geval van een optreden van de onderzoeksrechter. Het gebeurt nochtans vaak dat winkeldiefstallen aanleiding geven tot huiszoeking; hier treedt dus de onderzoeksrechter op.

De Vice-eerste minister verklaart dat het niet denkbaar is een strafvordering te onderbreken als die eenmaal op gang is gebracht door een vordering tot het instellen van een onderzoek of door een burgerlijke - partijstelling." Aldus het verslag namens de commissie voor de Justitie, Parlementaire Stukken Kamer 698 (1982 – 1983) – nr. 5 p 12.

De Nationale Orde van Advocaten heeft destijds, wat haar betreft, de wens uitgedrukt dat de volgende punten duidelijk in de wet zouden worden bepaald en niet in een omzendbrief: het verzoek tot betaling moet melding maken van de mogelijkheid kennis te nemen van het dossier en van de mogelijkheid om de minnelijke schikking te weigeren.

²⁶ Parl. St., Kamer, 698 (1982-1983) – Nr.5 p 6

²⁷ In de Senaatscommissie werd ook reeds de vraag gesteld of het laten betalen van een geldsom niet in het voordeel van de vermogende werkt. Daarbij werd de suggestie gemaakt dat men rekening zou houden met de fortuintoestand van de verdachten. Parl. St. Senaat 381/2 p 8 en 9:

²⁸ Volgens de minister slaat de verwijzing in het verslag van de Senaat naar de noodzaak om met de fortuintoestand van de verdachte rekening te houden, niet op de opportuniteit om de procedure toe te passen, maar om de bekommernis om de geldsom "naar draagkracht" van de betrokkene te bepalen. Parl. St., Kamer, 698 (1982-1983) – Nr.5 p 7

²⁹ Parl. St., Senaat, 381 (1982-1983) – Nr. 1, p. 3.

³⁰ Parl. St. Kamer 698 (1982 – 1983) Nr 5 p 8

³¹ Parl. St. Kamer 698 (1982 – 1983) – nr 5 p 12

De Nationale orde drong eveneens aan opdat aan belanghebbende voldoende tijd zou worden gegeven, teneinde hem in staat te stellen het dossier grondig te bestuderen of dit eventueel door een advocaat te laten doen.

De wetgever zelf heeft hieraan in 1984 geen gevolg gegeven, maar verwezen naar ministeriële circulaire die in het vooruitzicht gesteld werden³².

1.4. Richtlijnen van het openbaar ministerie.

Na de inwerkingtreding van de wet van 28 juni 1984 op 1 september 1984 hebben de vijf procureurs-generaal gelijklopende omzendbrieven verspreid waardoor aan de belofte van de Vice-eerste Minister en minister van Justitie werd tegemoetgekomen.

Zo werd aanbevolen de toenmalig verruimde procedure toe te passen voor misdrijven die wettelijk maximaal slechts met een geldboete, of met een gevangenisstraf van 6 maanden of minder en een geldboete bestraft worden.

Daarop werden uitzonderingen voorzien die punctueel opgesomd werden, waarvoor een verval van de strafvordering door het betalen van een geldsom minder aangewezen leek en andere waarvoor de procedure V.S.B.G. toch wenselijk geacht werd, niettegenstaande de maximumstraf meer dan 6 maanden gevangenisstraf bedroeg.

Ook de inzage van het dossier en termijnen ervoor, de mogelijkheid een raadsman te raadplegen, het voorstel te weigeren, evenals de betaaltermijnen werden aanbevolen en in formulieren verwerkt.

Vermits opgemerkt werd dat de richtlijnen, die de procureurs-generaal hadden gegeven bij de inwerkingtreding van de wet van 28 juni 1984, lang niet overal op dezelfde wijze werden toegepast besloot het College van procureurs-generaal een werkgroep op te richten in de schoot van het expertisenetwerk 'strafrechtelijk beleid en strafrechtspleging'. Vertegenwoordigers van de Raad van procureurs des Konings en van de 5 procureurs-generaal, alsook een juriste van het secretariaat van het College verleenden daarbij hun medewerking.

Het resultaat van die werkzaamheden werd becommentarieerd door alle procureurs des Konings en maakte het voorwerp uit van overleg met de parketten – generaal op ressortvergaderingen.

Eindresultaat was de collegiale omzendbrief COL 1/ 2011 van 2 februari 2011, waarbij het College concretere richtlijnen voorschreef in verband met de aard van de misdrijven die voor een V.S.B.G. in aanmerking konden komen, met vermelding van minima en maxima.

Opnieuw werden de inzage van het dossier, termijnen ervoor, de mogelijkheid een raadsman te raadplegen en het voorstel te weigeren, evenals de betaaltermijnen aanbevolen en in de lichtjes aangepaste formulieren verwerkt.

Door de recente wetswijziging is die COL 1/2011 aan herziening toe. Een werkgroep van het College bereidt thans een algemeen strafrechtelijk beleid voor.

³² Parl. handelingen Kamer 25.06.1984 p.3611 «Les circulaires ministérielles prescriront que les formulaires de transactions mentionnent expressément la possibilité de refuser la transaction, ainsi que le lieu où le dossier peut être consulté et le délai dans lequel cette consultation est possible. »

2. Statistische analyse betreffende de toepassing van het oorspronkelijke artikel 216*bis* Sv. door het openbaar ministerie voor misdrijven die behoren tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbanken.

Een eerste statistische analyse werd door de statistisch analisten van het College van procureurs-generaal uitgevoerd als studie ten behoeve van het expertisenetwerk "strafrechtelijk beleid en strafrechtspleging" ter voorbereiding van de omzendbrief COL 1/2011 van 2 februari 2011. Bij deze analyse werd rekening gehouden met alle zaken die tijdens het kalenderjaar 2005 binnen kwamen op de correctionele parketten.

De teleenheid is "een verdachte in een zaak". Eenzelfde verdachte die in meerdere zaken betrokken is, wordt evenveel keer geteld als het aantal zaken. Het openbaar ministerie moet immers een afzonderlijke beslissing nemen in elk van die zaken.

Met het oog op deze openingsrede werd een update uitgevoerd van deze statistische analyse over de jaren 2005 tot 2010 op basis van de gegevensextractie van 10 januari 2012 van de databank van het College van procureurs-generaal.

2.1 Algemeen.

De analyse van de resultaten leerde ons dat het aandeel van de voorgestelde minnelijke schikkingen in het totaal aantal gevolgen dat gegeven wordt aan 'vervolgbare' zaken zeer gering blijft.

Zo werd nationaal aan slechts 8.067 verdachten een minnelijke schikking voorgesteld op een totaal van 505.346 verdachten verbonden aan zaken binnengekomen in 2005. Concreet gaat het om 1,6% van het totaal aantal verdachten.

Voor de referentieperiode 2005-2010 blijkt een piek bereikt in 2009, meer bepaald: 9.777 verdachten verbonden aan zaken binnengekomen in 2009 kregen een voorstel tot minnelijke schikking (1,82% op een totaal van 538.381 verdachten verbonden aan zaken binnengekomen in 2009).

Het aandeel van de voorgestelde minnelijke schikkingen voor verdachten verbonden aan zaken binnengekomen in 2010 is procentueel iets lager, namelijk 1,74% (9.400 verdachten aan wie een minnelijke schikking werd voorgesteld)³³.

³³ Het is van belang om bij het vergelijken van het aandeel minnelijke schikkingen doorheen de hele referentieperiode rekening te houden met het feit dat op het moment van de gegevensextractie er al een veel langere tijd verstreken is voor zaken binnengekomen in 2005, dan voor zaken binnengekomen in 2010. Dit maakt dat er een grotere kans bestaat dat de desbetreffende magistraat reeds een oriënterende beslissing heeft genomen voor zaken binnengekomen in 2005 dan voor zaken binnengekomen in 2010 met als gevolg dat het aandeel van de verdachten die ooit een minnelijke schikking voorgesteld kregen nog lichtjes zal toenemen voor het jaar 2010.

De toepassing van de minnelijke schikking verschilt erg van parket tot parket. Zo stelde een procureur des Konings aan 8,37% en een andere voor 0,07% van de verdachten verbonden aan zaken binnengekomen in 2005 een minnelijke schikking voor.³⁴

In het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent werden aan 2.804 (2,48 %) van de 113.005 verdachten in zaken binnengekomen in 2005 minnelijke schikkingen voorgesteld, met een opvallend mooi percentage van 4,95% in één arrondissement. Het percentage minnelijke schikkingen blijft er over de periode 2005 -2010 nagenoeg gelijk.

2.2 Voornaamste tenlasteleggingen.

Het interpreteren van statistische informatie is onlosmakelijk verbonden met de al dan niet uniforme wijze van registreren op het terrein. Indien we dus willen nagaan voor welk type tenlastelegging het frequentst een minnelijke schikking wordt voorgesteld, dient men er zich van bewust te zijn dat de wijze van registreren kan bijdragen tot een vertekend beeld.³⁵

Los van deze opmerking kan men besluiten dat zowel op nationaal niveau als op niveau van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent procentueel meest frequent een minnelijke schikking wordt voorgesteld voor misdrijven omschreven in de bijzondere strafwetgeving.³⁶

Het valt op dat, hoewel de wetgever bij de totstandkoming van artikel 216*bis* SV. uitdrukkelijk stelde dat de minnelijke schikking uitermate bedoeld was voor het beteugelen van winkeldiefstallen, op nationaal niveau slechts voor 4 à 5% en op ressortelijk niveau slechts voor 6 à 8% van dergelijke misdrijven een V.S.B.G. werd voorgesteld.

³⁴ De cijfers voor cohorte 2005 kunnen verschillen van deze gebruikt in de voorbereidende studie ten behoeve van het expertisenetwerk "strafrechtelijk beleid en strafrechtspiegeling" van het College van Procureurs-generaal in voorbereiding van de COL1/2011 of van het cijfermateriaal gepubliceerd in VAN DAEL, E., VAN DER ELST, T., UYTENDAELE, A., *"De minnelijke schikking als alternatieve afhandelingsvorm in correctionele zaken"*, in Criminografische ontwikkelingen: van victim-survey tot penitentiaire statistiek, PAUWELS, L. (ed.), Maklu, 2010, p.83-106. Deze afwijkingen zijn te wijten aan een verschillende extractiedatum. Het moment van de gegevensextractie bepaalt in hoeverre een zaak al geëvolueerd is.

³⁵ Dit is bijvoorbeeld het geval inzake verdovende middelen. Sommige parketten registreren nauwkeurig de zaak volgens de gedetailleerde subpreventiecode, terwijl andere diezelfde zaak zullen registreren onder de globale code 60A "verdovende middelen".

Aangezien de materie "verdovende middelen" vaak de mogelijkheid biedt tot het voorstellen van een minnelijke schikking, zal, voor de parketten die consequent al deze zaken registreren onder de algemene code "60A-verdovende middelen", er een grotere kans bestaan dat deze code opduikt in de 'top 10' van de zaken waarvoor het meest een minnelijke schikking wordt voorgesteld. Dit in tegenstelling tot parketten die gebruik maken van de gedetailleerdere tenlasteleggingscodes inzake verdovende middelen en in mindere mate gebruik maken van de algemene code 60A.

³⁶ Voor de zaken ingekomen op de parketten in de periode 2005 – 2010 werden op nationaal niveau procentueel heel wat inbreuken op het mestdecreet (63O), op het beheer van afvalstoffen (64F) en op de Vlarew-wetgeving (64I), evenals lucht- en waterverontreiniging (64A), geluidshinder in stedelijke omgeving (64C), het bezit van amfetamines en van cocaïne (60G en 60H) georiënteerd naar een voorstel minnelijke schikking. Hetzelfde geldt voor verdachten die verstek lieten gaan bij de kiesverrichtingen nadat zij opgeroepen waren als bijzitter in een stemopnemingsbureau of in een telbureau (38C).

Voor misdrijven omschreven in het Strafwetboek werd een V.S.B.G. vooral toegepast voor smaad (41A) en weerspannigheid (41C).

Op niveau van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent werd voor zaken ingekomen in die periode een V.S.B.G. veelal voorgesteld voor inbreuken op het mestdecreet (63O), op het beheer van afvalstoffen (64F), op het sluikeutstorten (64E), op de wapenwetgeving (36A).

In 2005 en 2006 werd alhier ook voor smaad (41A) en weerspannigheid (41C) vaak een minnelijke schikking voorgesteld.

Deze percentages wijken arrondissementeel sterk van elkaar af. Zo werd in een arrondissement aan ca 43% van de verdachten van zaken ingekomen in 2005 een minnelijke schikking voorgesteld; in een ander aan 35%, in het arrondissement Dendermonde aan 23,5%. In enkele arrondissementen werd geen enkele minnelijke schikking voor een warenhuisdiefstal voorgesteld.

2.3 Laatste stand (al dan niet betaald, geweigerd).

In de beoogde periode hebben op nationaal niveau ca. 26 à 32 % van de verdachten het voorstel geweigerd, waarbij door de jaren heen een lichte toename vast te stellen is. In ons rechtsgebied weigerden 21 à 28 % van de verdachten de voorgestelde geldsom te betalen.

Ook binnen het rechtsgebied bij het hof van beroep te Gent is de stijgende tendens van het aantal geweigerde minnelijke schikkingen een feit.

2.4 Bedragen.

Van het totaal aantal verdachten dat tijdens de referentieperiode ooit een minnelijke schikking voorgesteld kreeg op nationaal niveau, kreeg 80% een bedrag voorgesteld tussen 51 en 250 euro³⁷.

2.5 Gevolgen als het voorstel minnelijke schikking niet voldaan wordt.

Om het beleid geloofwaardig te houden is het essentieel dat een passend gevolg gegeven wordt als de verdachte weigert de voorgestelde geldsom te betalen, tenzij ondertussen, dus na het voorstel V.S.B.G. nieuwe elementen³⁸ aan het licht gekomen zijn.³⁹

³⁷ Voor de jaren 2005-2008 situeerde het merendeel van de voorgestelde minnelijke schikkingen zich tussen 101-150 euro. Voor zaken binnengekomen in 2009 en 2010 liggen de bedragen hoger en bevinden de meeste voorstellen zich binnen de categorie 201-250 euro.

Binnen het rechtsgebied Gent worden het vaakst minnelijke schikkingen voorgesteld met een bedrag tussen de 101-150 euro of 201-250 euro.

Voor verdachten die ooit een minnelijke schikking voorgesteld kregen verbonden aan zaken binnengekomen in 2005 en 2006 kunnen we stellen dat de hoogste betalingspercentages terug te vinden zijn bij de categorieën met hoger voorgestelde bedragen. Zo werd in 2005 bijvoorbeeld 81% van het aantal voorgestelde minnelijke schikkingen met een bedrag tussen de 301-350 euro betaald. In 2006 werd maar liefst 79% van de minnelijke schikkingen met een bedrag van "351 euro of meer" betaald. Ook dit is de categorie met het hoogste betalingspercentage in 2006. Binnen het rechtsgebied bij het hof van beroep te Gent kent de categorie "351 euro of meer" voor de jaren 2005 en 2006 een extreem hoge betalingsgraad.

Minnelijke schikkingen voorgesteld aan verdachten verbonden aan zaken binnengekomen in 2008 en 2009 worden, in tegenstelling tot de twee bovenvernoemde jaren, sneller betaald indien er kleine bedragen worden voorgesteld. De hoogste betalingspercentages situeren zich voor deze drie jaargangen binnen de categorieën "0-50 euro" en "51-100 euro". Het jaar 2007 lijkt een overgangsjaar. Zowel binnen de categorieën "0-50 euro" en "251-300" euro worden op nationaal niveau heel wat voorgestelde minnelijke schikkingen betaald, met respectievelijk 74 en 73%. Dezelfde tendens kan vastgesteld worden binnen het rechtsgebied bij het hof van beroep te Gent.

³⁸Die nieuwe elementen kunnen van aard zijn dat elke vervolging onmogelijk wordt, zoals het overlijden van de verdachte of de verjaring van de strafvordering of betrekking hebben de capaciteit van de rechtbank, dan wel van aard zijn dat een verder gevolg niet meer opportuun is, zoals de tijd verstreken sinds de feiten, de gezondheidstoestand van de betrokkene.

2.6 Doorlooptijden.

2.6.1 Van binnenkomst zaak tot voorstel.

In 2005 kreeg ongeveer 69% van de verdachten een minnelijke schikking voorgesteld binnen de drie maanden na registratie van het dossier op het parket. Binnen het rechtsgebied bij het hof van beroep te Gent werd slechts 61% binnen de drie maanden geïntereerd naar een voorstel. Zowel nationaal als ressortelijk stijgt dit percentage over de jaren heen. Zo werd van het totaal aantal verdachten betrokken bij zaken binnengekomen in 2010 aan wie een minnelijke schikking werd voorgesteld ongeveer 75% binnen de drie maanden afgehandeld via een voorstel minnelijke schikking en op ressortelijk niveau 74%.

2.6.2 Van voorstel tot registratie betaling.

Indien we de doorlooptijd die verstrijkt tussen het voorstel en de betaling vergelijken op nationaal niveau en op niveau van het rechtsgebied, kan er vastgesteld worden dat er binnen het rechtsgebied Gent procentueel meer minnelijke schikkingen betaald worden binnen de 6 maanden na het voorstel dan nationaal het geval is. Voor zaken binnengekomen in 2005 gaat het nationaal om 79%, terwijl het ressortelijk om 88% gaat. In 2010 gaat het om respectievelijk 91% en 93%.

3. Huidig artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering.

3.1. De geest van de wet in 2011.

Artikel 216bis Sv. werd gewijzigd door de wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen en door de wet van 11 juli 2011 tot wijziging van de artikelen 216bis en 216ter van het Wetboek van strafvordering en van artikel 7 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek.

Lezing van de parlementaire stukken leert ons dat de indieners van het amendement³⁹ op het wetsontwerp houdende diverse bepalingen, dat de wet van 14 april 2011 werd, vooropstelden dat het één van de fundamentele beginselen van een rechtsstaat is dat plegers van strafbare feiten, beteugeld worden binnen een maatschappelijk aanvaardbare termijn, op een proportioneel maatschappelijk relevante wijze en met aandacht voor het herstel van het aangedane leed⁴¹. De uitgebreide minnelijke schikking zou dan ook een geschikt middel kunnen zijn om een realistische oplossing te bieden aan de knelpunten gaande van de

³⁹ Toch stellen we vast dat voor de periode 2005-2010 op nationaal niveau aan 24 à 28 % van de zaken waarin een voorstel V.S.B.G. werd geweigerd geen verder gevolg gegeven werd. Er is evenwel een gunstige tendens waar te nemen. Voor ons rechtsgebied schommelt dit percentage van ca 27% voor zaken ingekomen in 2005 over bijna 32% voor 2006. Na 2006 daalt het aantal zonder gevolgstellingen na een weigering van een voorstel minnelijke schikking. Hopelijk blijft deze dalende trend zich verder zetten en is dit niet enkel te wijten aan het feit dat er voor een groot aantal weigeringen nog een nieuwe beslissing dient genomen te worden. Dit zou eventueel de percentages van de meer recente jaargangen nog kunnen doen stijgen.

⁴⁰ Amendement nr 18 van de heer Verherstraeten c.s. Parl. St. Kamer DOC 53 1208/007 p 18 e.v.

⁴¹ Amendement nr 18 van de heer Verherstraeten c.s. Parl. St. Kamer DOC 53 1208/007 p 18 e.v.; i.c. p 24

complexiteit van de zaak, de lange duurtijd van de strafprocessen, het capaciteitsprobleem van de verschillende actoren en de concretisering van de schadevergoeding^{42 43}. Enkele van die overwegingen werden ook reeds aangehaald in het wetsontwerp dat leidde tot de wet van 28 juni 1984.

Uit de toelichting van de minister van Justitie blijkt ook dat het hem logisch leek dat de toepassingsfeer van de minnelijke schikking evolueerde met de maatschappelijke wijzigingen. "Aangezien de dossiers almaar complexer worden en meer specialisatie vergen, moet het openbaar ministerie snel kunnen optreden en beschikken over de instrumenten om zijn strafbeleid optimaal vorm te geven."^{44 45}

Hoewel de wetsbepaling een algemene draagwijdte heeft, lijkt het anderzijds de bedoeling van de indieners van bovenvermeld amendement geweest te zijn de ernstige fiscale en financiële misdrijven vlugger te kunnen afhandelen om op die manier verjaring, overschrijding van de redelijke termijn en straffeloosheid te voorkomen. Ook bij de motivering omtrent de proportionaliteit van de voorgestelde geldsom met de ernst van de inbreuk wordt verwezen naar fraudezaken⁴⁶.

Bovendien werd erop gewezen dat het in de praktijk voor de gerechtelijke autoriteiten na een lang tijdsverloop vaak moeilijk is om de uitgesproken verbeurdverklaring of schadevergoedingen effectief te innen.⁴⁷

"Een zeer belangrijk bijkomend voordeel van een verruiming van de mogelijkheid tot verval van de strafvordering tegen betaling van een geldsom ligt tenslotte in de garantie dat hierdoor financiële sancties die op deze wijze worden opgelegd, hetzij onder de vorm van de betaling van een geldsom, hetzij onder de vorm van een afstand van voorwerpen, snel en daadwerkelijk tot een effectieve uitvoering leiden."⁴⁸, aldus de toelichting.

⁴² Amendement nr 18 van de heer Verherstraeten c.s. DOC Kamer 53 1208/007 p 18 e.v.; i.c. p 27; zie ook p. 22 - 24

⁴³ In de verantwoording (p. 28) wordt vermeld dat de beoogde uitbreiding van de toepassingsmogelijkheden van de minnelijke schikking aan het openbaar ministerie de gelegenheid zou moeten geven om een passend gevolg te geven aan strafbare feiten binnen een maatschappelijk aanvaardbare termijn.

Daarbij worden vier invalshoeken gegeven:

1. proceseconomisch: daar waar het maatschappelijk verantwoord is, wordt het mogelijk optimaal gebruik te maken van de beperkte middelen waarover de rechterlijke macht beschikt;
2. openheid: de voorgestelde procedure kan maar worden toegepast wanneer de verdachte of dader bereid is openheid van zaken te geven in verband met zijn betrokkenheid bij de feiten en de omvang van de gepleegde strafbare feiten;
3. akkoord: de uitgewerkte procedure kadert in een consensuele visie, waarin de belangen van de dader en die van het slachtoffer met elkaar worden verzoend;
4. schadeloosstelling: de voorafgaande schadeloosstelling blijft een constitutieve voorwaarde voor de totstandkoming van de minnelijke schikking.

De minister van Justitie hield deze vier punten ook voor ogen tijdens de bespreking in de commissie voor de Justitie van de Senaat, Parl. St. Senaat DOC 5- 869/4 P2

Een paar van deze invalshoeken worden samen met andere aandachtspunten besproken door Tom Decaigny, Paul De Hert en Leo Van Garssen "De minnelijke schikking na de wetten van 14 april en 11 juli 2011: verruiming van de buitengerechtelijke afhandeling en fundamentele hervorming", R.W. 2011-2012, 550

In tegenstelling tot de toelichting bij de wet van 28 juni 1984 worden het vermijden van korte gevangenisstraffen, het vergemakkelijken van de reclassering vermits die minnelijke schikking niet op het strafregister vermeld wordt en het alleen toepassen van die afhandelingwijze op werkelijk kleine misdrijven niet in de toelichting vermeld. Die elementen worden bij deze wet zelfs sterk bekritiseerd. Zie rubriek 3.3.

⁴⁴ Parl. St. Kamer 53K 1344/3 P13; zie ook Parl. St. Senaat DOC 5- 869/4 p 2, 20 en 21

⁴⁵ Zie ook de verantwoording van het amendement nr 18 Verherstraeten c.s. Parl. St. Kamer DOC 53 1208/007 p 18 e.v., bijzonder p 22 : "Een belangrijke vaststelling is dan ook dat de mogelijkheid van een schikking, buiten proces, gebaseerd op de instemming van een verdachte met een door het openbaar ministerie geformuleerd voorstel, reeds lang bestaat in het Belgisch recht.

Wij trekken de lijn van de historische evolutie – uitbreiding van de minnelijke schikking – door."

⁴⁶ "Zo kan het niet de bedoeling zijn dat er een symbolische geldsom wordt voorgesteld bij bijvoorbeeld zwaarwichtige fraudezaken" Amendement nr 18 van de heer Verherstraeten c.s. DOC Kamer 53 1208/007 p 18 e.v.; i.c. p 31

⁴⁷ Amendement nr 18 van de heer Verherstraeten c.s. DOC Kamer 53 1208/007 p 18 e.v.; i.c. p 25

⁴⁸ Amendement nr 18 van de heer Verherstraeten c.s. DOC Kamer 53 1208/007 p 18 e.v.; i.c. p.26

3.2. De voorwaarden en gevolgen van het verval van de strafvordering door betaling van een geldsom.

Zoals reeds gemeld bepaalt artikel 28^{quater} van het Wetboek van strafvordering dat het openbaar ministerie oordeelt over de opportuniteit van de vervolgingen.

In de verantwoording van het amendement nr. 18 op het wetsontwerp houdende diverse bepalingen is dit duidelijker herhaald dan in de tekst van artikel 216bis Sv. zelf: "Het initiatiefrecht gaat dus in theorie uit van de procureur des Konings in uitvoering van zijn exclusieve wettelijke taken. Het is een opportuniteitsoordeel dat alleen toebehoort aan de procureur des Konings."⁴⁹

Het openbaar ministerie dient bij het voorstel V.S.B.G. sinds 11 augustus 2011, zijnde de datum van de inwerkingtreding van de wet van 11 juli 2011, de hierna volgende voorwaarden in acht te nemen:

- Dit verval van de strafvordering kan worden voorgesteld, niet meer alleen voor overtredingen en wanbedrijven, maar voor alle feiten waarvoor het openbaar ministerie meent dat ze niet van aard schijnen te zijn dat ze moeten gestraft worden met een hoofdstraf van meer dan twee jaar correctionele gevangenisstraf, of een zwaardere straf, desgevallend met inbegrip van de verbeurdverklaring, en die geen zware aantasting inhouden van de lichamelijke integriteit.
In zekere zin neemt de wetgever met dit laatste zinsdeel nagenoeg een uitsluitingcriterium op waarvan ook reeds sprake was bij de totstandkoming van de wet van 28 juni 1984 'tot uitbreiding van het toepassingsveld van het verval van de strafvordering voor sommige misdrijven, tegen betaling van een geldsom', waar voorgesteld werd de misdrijven uit Boek II, titel VII en VIII uit het toepassingsveld van artikel 216bis Sv. uit te sluiten.
- De parketmagistraat bepaalt de precieze feiten, omschreven in tijd en ruimte, waarop de minnelijke schikking betrekking heeft, alsmede op welke wijze en binnen welke termijn de betaling dient te geschieden.
- Er is geen minimumbedrag (voorheen 10 euro, verhoogd met de opdecimen) meer voorzien, vermits dit in sommige gevallen een rem zou geweest zijn voor de toepassing van de minnelijke schikking, aldus de toelichting tot het amendement nr. 18 van de heer Verherstraeten.⁵⁰
Het maximumbedrag is ongewijzigd: de geldsom mag niet meer bedragen dan het maximum van de bij de wet bepaalde geldboete (verhoogd met de opdecimen). De geldsom dient in verhouding te zijn met de zwaarte van het misdrijf. Bijzondere regels blijven gelden voor de misdrijven voorzien in het Sociaal Strafwetboek.
- De belanghebbende moet binnen een gestelde termijn, gaande van 15 dagen tot drie maanden (termijn die ingekort kan worden met instemming van de verdachte of verlengbaar is), de door het openbaar ministerie bepaalde geldsom storten aan de Federale Overheidsdienst Financiën.
- Als het openbaar ministerie het bedrag van de minnelijke schikking verhoogd heeft met de kosten van deskundig onderzoek of analyse (of een deel ervan) dienen deze ook betaald te worden.
- De belanghebbende dient vrijwillig afstand te doen van de al dan niet in beslag genomen goederen of vermogensvoordelen, aangeduid door het openbaar ministerie, dat de juiste bestemming eraan zal geven.

⁴⁹ Amendement nr 18 van de heer Verherstraeten c.s. DOC Kamer 53 1208/007 p 18 e.v.; i.c. p 32

⁵⁰ Amendement nr 18 van de heer Verherstraeten c.s. DOC Kamer 53 1208/007 p 18 e.v.; i.c. p 31

- De eventuele slachtoffers dienen vergoed te zijn, op zijn minst voor het bedrag van de onbetwist verschuldigde geldsommen. Voor het overige moet de vermoedelijke dader schriftelijk zijn burgerlijke aansprakelijkheid hebben erkend.

- Voor de fiscale of sociale misdrijven waarmee belastingen of sociale bijdragen konden worden omzeild, volstaan de betaling van de onbetwist verschuldigde geldsommen en de erkenning van de burgerlijke aansprakelijkheid voor het betwiste deel niet.

De minnelijke schikking is pas mogelijk nadat de verdachte, in verdenkinggestelde of beklagde de door hem verschuldigde belastingen of sociale bijdragen, inclusief de intresten, heeft betaald en de fiscale of de sociale administratie met een afhandeling overeenkomstig de procedure van de minnelijke schikking heeft ingestemd.

Die procedure is niet van toepassing inzake douanen en accijnzen, waar de FOD Financiën de strafvervolgning op zich neemt. In deze zaken maakt de administratie van Douanen en Accijnzen onder bepaalde voorwaarden trouwens al toepassing van de figuur van de minnelijke schikking.

- De strafvordering mag reeds ingesteld zijn, zonder dat evenwel een vonnis of arrest dat kracht van gewijsde heeft verkregen, is uitgesproken. In dat geval gelden bijkomende regels.

De parketmagistraat nodigt bij reeds ingestelde strafvordering zowel de verdachte, in verdenkinggestelde of beklagde en de slachtoffers (ook als ze zich niet burgerlijke partij gesteld hebben of zich niet als benadeelde hebben laten registreren) uit en bepaalt een termijn binnen dewelke ze onderling tot een akkoord rond de omvang van de schade en de regeling van de schadevergoeding kunnen komen.

In positief geval melden zij dit akkoord aan de parketmagistraat die dit akteert in een proces-verbaal.

Uiteraard dient het parket in die gevallen bericht te geven aan de bevoegde rechtbank of het hof van beroep of het Hof van Cassatie dat een minnelijke schikking voldaan is nadat de strafvordering reeds is ingesteld.

De bevoegde rechter zal het verval van de strafvordering vaststellen ten aanzien van de verdachte, in verdenkinggestelde of beklagde die het voorstel aanvaard en nageleefd heeft.

Indien na het opstarten van de procedure geen minnelijke schikking wordt bereikt, kunnen de opgestelde documenten en de gedane mededelingen tijdens het overleg niet ten laste van de verdachte (*sensu lato*) worden aangewend in enige procedure voor het oplossen van conflicten. Ze zijn niet toelaatbaar als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke bekentenissen.

Het voorstel tot minnelijke schikking kan ingevolge de nieuwe wetsbepaling door de parketmagistraat gedaan worden bij gewone brief, terwijl het voorheen bij een ter post aangetekende brief of door de politie moest afgegeven worden.

Het voorstel en de beslissing tot verlenging van de betalingstermijn stuiten de verjaring van de strafvordering.

De betaling van deze geldsom, afstand en afgifte van de goederen of van de vermogensvoordelen hebben tot gevolg dat de strafvordering vervalt.

3.3. Kritiek en aanbevelingen.

Parlementairen betreurden tijdens de besprekingen^{51 52 53 54} de manier de waarop de regering van lopende zaken de werkzaamheden organiseerde waardoor het parlement de mogelijkheid niet kreeg een grondig debat te voeren.

⁵¹ Parl. St. Senaat DOC 5- 869/4 p 12 "De heer Delpérée is van mening dat de uitbreiding van het systeem van minnelijke schikking de vraag naar de zin en de methode van de wetten houdende « diverse bepalingen » doet rijzen. Tot op heden heeft het Parlement deze wetsontwerpen, die verschillende rechtsgebieden bestrijken, willen bespreken en aannemen, in het kader van het optreden van de politieke meerderheid. In dit geval evenwel is de hervorming ingevoerd door een amendement dat door een parlementslid is ingediend en heeft die geen betrekking

De koppeling van de minnelijke schikking aan de (gedeeltelijke) opheffing van het bankgeheim werd eveneens aan de kaak gesteld.^{55 56 57 58}

Uiteindelijk lijken, uit het onderzoek van de parlementaire werkzaamheden, financiële en praktische overwegingen die verband houden met de overbelasting van hoven en rechtbanken een zeer belangrijke rol gespeeld te hebben.⁵⁹

De vraag kan trouwens gesteld worden of de wetgever in 2011 nog gedacht heeft aan het advies van de Raad van State bij het ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 28 juni 1984 'tot uitbreiding van het toepassingsveld van het verval van de strafvordering voor sommige misdrijven, tegen betaling van een geldsom', reeds eerder aangehaald in deze openingsrede: "de regering en de wetgever zullen dienen uit te maken of door het invoeren van de mogelijkheid om de strafvordering te laten vervallen voor misdrijven die worden gestraft met straffen gaande tot vijf jaar gevangenisstraf, praktische overwegingen die verband houden met de overbelasting van hoven en rechtbanken niet buitensporig de bovenhand gaan krijgen op de eis dat de strafwet moet worden toegepast ten aanzien van ernstige misdrijven".⁶⁰

op het hoofdthema. De heer Delpérée stelt zich dan ook de vraag in hoeverre het parlementaire initiatiefrecht in dergelijke gevallen gegrond is.

Of het parlementaire initiatief geënt is op een wetsontwerp of los daarvan wordt uitgeoefend, de heer Mahoux is ervan overtuigd dat het resultaat hetzelfde is.

De heer Delpérée is het daar niet mee eens, want de stemming kan verschillend zijn al naargelang de voorgestelde hervorming in een wet « houdende diverse bepalingen » of in een afzonderlijk wetsvoorstel staat."

⁵² Parl. St. Senaat DOC 5- 869/4 p 37: "Mevrouw Turan verwijst naar de werkzaamheden inzake de Salduz-wetgeving, waarbij de nodige tijd werd genomen om hoorzittingen te organiseren en een discussie ten gronde te voeren. Voorliggend wetsontwerp wil men daarentegen door het parlement jagen. Bovendien spreken de gehoorde experts elkaar tegen.

Spreekster vindt het onaanvaardbaar dat zo een belangrijk artikel in het kader van een wetsontwerp houdende diverse bepalingen dient te worden uitgespit. Een grondig debat is nochtans noodzakelijk en misschien moeten zelfs bijkomende hoorzittingen worden gehouden."

⁵³ Parl. St. Senaat DOC 5 – 893/3 p 7; Een senator was van oordeel dat het oorspronkelijk wetsontwerp houdende diverse bepalingen teruggezonden werd naar de commissie voor de Justitie van de Senaat om er samen met het wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 216bis en 216 ter van het Wetboek van strafvordering en van artikel 7 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek te worden besproken⁵³ en had het minstens wenselijk geacht het artikel 84 van het ontwerp houdende diverse bepalingen dat artikel 216bis Sv. wijzigt uit dat wetsontwerp te halen en een samenhangend geheel voor te stellen.

⁵⁴ Parl. St. Senaat DOC 5 – 869/4 p 14 Uit het antwoord van de minister zou blijken dat het ontwerp (dat leidde tot de wet houdende diverse bepalingen van 14 april 2011, die toen – 29 maart 2011 - nog niet afgekondigd was) een uitbreiding beoogde van de minnelijke schikking, die een bestaande procedure is, waaraan uitvoerige besprekingen, voorbereidingen, studies en overlegondes binnen de regering en in de Kamer van volksvertegenwoordigers zouden voorafgegaan zijn; zie ook staatssecretaris Devlies, Parl. St. Senaat DOC 5 – 869/4 p 15

⁵⁵ Verslag van de Commissie voor de Financien en de Begroting van de Kamer van volksvertegenwoordigers Parl.St. Kamer DOC 53 1208/012 p 42,43 e.v., alsmede Parl. St. Senaat 5-869/4 p.5 e.v.

⁵⁶ Parl. St. Senaat DOC 5-869/4 p 4 De minister van Justitie stelde in de commissie voor de Justitie van de Senaat dat op politiek niveau de bepaling gekoppeld werd aan de tekst met betrekking tot de opheffing van het bankgeheim, alsmede dat de meerderheidspartijen van de uittreedende regering beide projecten ingediend hebben als een amendement op het wetsontwerp houdende diverse bepalingen.

⁵⁷ Parl. St. Senaat DOC 5- 869/4 p 8 -9. De minister verwees hierbij naar de werkzaamheden van de parlementaire onderzoekscommissie over de grote fraudedossiers en naar het actieplan van het College voor de bestrijding van fiscale en sociale fraude

⁵⁸ Parl. St. Senaat DOC 5-869/4 p.16. Staatssecretaris Devlies verwoordde het als volgt in de commissie voor de Justitie van de Senaat: "De discussie rond de uitbreiding van de minnelijke schikking kwam eveneens in een stroomversnelling terecht omdat in januari - februari 2011 plots bleek dat ook het bankgeheim bespreekbare materie was en dat er een meerderheid te vinden was voor de versoepeling van de opheffing van het bankgeheim.

Beide discussies zijn aan elkaar gelinkt, en zijn allebei belangrijk in de strijd tegen de fiscale fraude."

⁵⁹ Amendement nr 18 van de heer Verherstraeten c.s. DOC kamer 53 1208/007 p 18 e.v.; i.c. p 35; De verantwoording van het amendement dat tot de wijziging van artikel 216bis Sv. leidde, eindigt met volgende overwegingen: "In een economische situatie zoals nu, waar de nood voor de Belgische staat aan financiële middelen groter is dan ooit, kan huidig ontwerp een aanzienlijke impact hebben zowel wat betreft rechtstreekse opbrengsten als wat betreft kostenbesparing.

Het becijferen van de financiële opbrengsten welke de uitbreiding van de minnelijke schikking in financiële strafdossiers op korte of middellange termijn gaat opleveren is onder de huidige omstandigheden uiteraard zeer moeilijk.

Veel zal in deze afhangen van de snelheid waarmee er een mentaliteitswijziging bij bepaalde groepen van financiële en fiscale fraudeurs zal optreden, zodat zij in plaats van de lange en kostelijke weg van de procedureslag zullen kiezen voor de minnelijke schikking.

Ondertussen blijft het gerechtelijke apparaat ongemeen veel tijd en middelen spenderen aan de afhandeling van financiële en fiscale strafdossiers. Dit in een klimaat waarin het procesrechtelijke formalisme en het aantal proceduremogelijkheden alleen maar lijkt te gaan toenemen. De financiële en fiscale criminaliteit lijken ook alsmear beter georganiseerd en complexer te worden"

⁶⁰ Zie voetnoot nr 23

Het principe zelf van de (uitbreiding van de) minnelijke schikking werd in vraag gesteld vermits de uitbreiding van het materieel toepassingsgebied nagenoeg onbeperkt wordt⁶¹, de minnelijke schikking ook mogelijk wordt als de strafvordering reeds ingesteld is⁶², het openbaar ministerie in de voorgestelde procedure zowel de rol van vervolgende partij als van rechter zou spelen⁶³, de onderzoeksrechter de facto buiten spel zou gezet worden⁶⁴ en het principe ook strijdig zou zijn met de scheiding der machten zoals gehuldigd in de Grondwet.⁶⁵

Volgens bepaalde parlementairen zou de verruiming van de mogelijkheden van de minnelijke schikking leiden tot klassejustitie⁶⁷: personen met meer financiële middelen zouden op die manier een blanco strafblad kunnen behouden⁶⁸.

Grote fraudeurs en witteboordcriminelen zouden hun straf kunnen afkopen en de negatieve maatschappelijke invloed van het fiscale en financiële gebrek aan burgerzin zou worden geminimaliseerd.⁶⁹ De minnelijke schikking zou dus een achterpoortje worden voor belastingsontduikers.

Ook professor Raf Verstraete merkte tijdens een hoorzitting op dat de zinsnede in § 6 "en de fiscale of de sociale administratie daarmee heeft ingestemd" voor problemen zou kunnen zorgen. Dit betekent immers dat, bij fiscale fraude, zelfs als alles betaald is, de fiscus een vetorecht zou krijgen over de totstandkoming van een minnelijke schikking. Niet het parket maar wel de fiscus krijgt aldus het laatste woord, aldus Prof. Verstraete.⁷⁰

Ondertussen werden 3 verzoeken tot (gedeeltelijke) vernietiging van artikel 84 van de wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen, waardoor artikel 216*bis* Sv. gewijzigd werd ingediend bij het Grondwettelijk Hof⁷¹; één verzoek tot vernietiging is gericht tegen een artikel van de reparatiewet van 11 juli 2011⁷².

Anderzijds legde de VZW Liga voor Mensenrechten op 25 juli 2012 bij de Raad van State een verzoekschrift neer tot nietigverklaring van de gemeenschappelijke omzendbrief nr COL 6/2012 van 30 mei 2012 van de minister van Justitie en het College van procureurs-generaal, in verband met de verruimde minnelijke schikking.

⁶¹ Senator Mahoux, verslag de Commissie voor de Justitie van de Senaat, Parl. St. Senaat 5 – 869/4 p 11

⁶² Amendement nr.18, Parl.St. Kamer DOC 53 1208/007 p 23

⁶³ Senator Laeremans, verslag van de Commissie voor de Justitie van de Senaat, Parl. St. Senaat 5 – 869/4 p 5

⁶⁴ Senator Faes Parl.St. Senaat DOC 5 -869/4 p 13

⁶⁵ Parl. St. Senaat DOC 5-869/4 p 34

⁶⁶ Parl. St. Senaat DOC 5-869/4 p 34: "De heer Masset wijst erop dat voorliggende tekst bepaalde klassieke beginselen van ons strafprocesrecht ingrijpend wijzigt. De strafrechtelijke minnelijke schikking kwam in 1984 in ons Wetboek van strafvordering. Voor die datum was de praktijk van de minnelijke schikking al gekend, buiten elke wettelijke basis om.

Die wijze van verval van de strafvordering werd steeds beschouwd als onaangepast aan de prerogatieven van het parket. Dat kan immers niet afzien van de strafvordering die aan de samenleving toekomt. De techniek van de minnelijke schikking moet echter worden toegepast op grond van het beginsel van het realisme.

Spreker vindt het ietwat eigenaardig dat men zo'n belangrijke maatregel overweegt zonder dat er een perspectief is op een algemene hervorming van het strafprocesrecht. Hij herinnert eraan dat naar aanleiding van de Grote Franchimont bepaalde maatregelen waren voorgesteld om de correctionele rechtbanken te ontlasten. Daarin werd toen bijvoorbeeld bepaald dat de raadkamer na het gerechtelijk onderzoek straffen kon uitspreken die tot een jaar gevangenis gingen. Hij herinnert er ook aan dat wat het verkeer betreft, het bevel tot betaling (wet van 7 februari 2003) nog steeds niet van kracht is."

⁶⁷ Verslag van de Commissie voor de Justitie van de Senaat, Parl. St. Senaat 5 – 869/4 p 5 en volgende o.a. p14

⁶⁸ Senator Laeremans, verslag van de Commissie voor de Justitie van de Senaat, Parl. St. Senaat 5 – 869/4 p5

⁶⁹ Senator Khattabi, verslag van de Commissie voor de Justitie van de Senaat, Parl. St. Senaat 5 – 869/4 p 6

⁷⁰ Parl. St. Senaat 5-869/4 p 29

⁷¹ Drie samengevoegde zaken gekend onder de nummers 5233, 5235 en 5236

⁷² Gekend onder nummer 5308

3.4. De richtlijnen van het openbaar ministerie.

Vermits de wet niet alles kan regelen, werd aan het College van procureurs - generaal door de minister van Justitie gevraagd, zoals door hem aangekondigd in het parlement, bij omzendbrief nadere richtlijnen uit te werken ten behoeve van de leden van het openbaar ministerie.

Op die manier zou niet alleen een modern instrument voor een strafrechtelijk beleid worden uitgewerkt, doch zou alles in het werk gesteld worden om de werkwijzen binnen de diverse gerechtelijke arrondissementen te stroomlijnen.

Nadat her en der in 2011 voorlopige richtlijnen waren gegeven, vaardigden de minister van Justitie en het College van procureurs-generaal de gemeenschappelijke omzendbrief nr COL 6/2012 betreffende de toepassing van artikel 216*bis* Sv., in het bijzonder met betrekking tot het verruimd verval van de strafvordering tegen betaling van een geldsom uit. Die gemeenschappelijke omzendbrief is openbaar en door iedereen consulteerbaar op <http://www.om-mp.be/extern/getfile.php?p name=4263343.PDF>.

De omzendbrief schetst niet alleen kort het normatief kader, doch ook context en doelstellingen, terwijl ook aandacht besteed wordt aan het toepassingsgebied en aan de procedure.

Het is uiteraard niet mijn bedoeling om deze omzendbrief hier volledig te bespreken. Ik wens alleen uw aandacht te vestigen op enkele punten.

Essentieel is uiteraard dat de feiten, waarop het voorstel tot minnelijke schikking betrekking heeft door de parketmagistraat precies in tijd en ruimte worden omschreven teneinde latere interpretatieproblemen of betwistingen te vermijden.

Teneinde tegemoet te komen aan artikel 216*bis*, §2, elfde lid Sv. dat bepaalt dat de documenten die werden opgemaakt en de mededelingen die werden gedaan tijdens het overleg niet ten laste van de verdachte sensu lato kunnen worden aangewend in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke, arbitrale of enige andere procedure voor het oplossen van conflicten en dat ze niet toelaatbaar zijn als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke bekentenis, indien het openbaar ministerie geen akkoord kan akteren, wordt als richtlijn gegeven dat die stukken in een afzonderlijke 'parketfarde minnelijke schikking' zullen gerangschikt worden.

Bij de bespreking van de amendementen in de Kamer van volksvertegenwoordigers om het begrip "zware aantasting van de lichamelijke integriteit" artikelsgewijs te bepalen stelde de toenmalige minister van Justitie dat hij samen met het College van procureurs-generaal hierover richtlijnen zal vastleggen.

In bijlage aan de gemeenschappelijke omzendbrief is dan ook een indicatieve lijst gevoegd van de artikelen van het Strafwetboek met de vermelding of een minnelijke schikking al dan niet optioneel is.

Louter informatief wens ik u nu al mee te geven dat in ons rechtsgebied een tiental minnelijke schikkingen voorgesteld zijn overeenkomstig artikel 216*bis*, §2 Sv., waarvan 4 betrekking hadden op fiscale fraude en 3 op sociale inbreuken.

4. Aandachtspunten in de wetgeving en bij de toepassing ervan.

4.1. Welke schade dient de verdachte, inverdenkinggestelde of beklaagde te vergoeden? “akkoord over de omvang van de schade en de regeling van de schadevergoeding”

In artikel 216*bis* Sv. heeft de wetgever het viermaal⁷³ uitdrukkelijk over de schade die aan de slachtoffers moet worden vergoed.

In de voorbereidende werken is vaak sprake van een volledige vergoeding van de schade, zeker eens de strafvordering aanhangig is. Toch blijkt uit artikel 216*bis*, §2, 10° lid Sv. dat de rechter die het verval van de strafvordering ten aanzien van een verdachte, inverdenkinggestelde of beklaagde vaststelt voorafgaandelijk onder meer dient na te gaan of het slachtoffer overeenkomstig §4 werd vergoed. Er wordt in dit lid geen afzonderlijke verwijzing naar §2, 6° lid ingelast, zodat mag besloten worden dat in elk stadium van de procedure de algemene regel van §4 geldt: " De eventueel aan een ander veroorzaakte schade dient geheel vergoed te zijn vooraleer de schikking kan worden voorgesteld. De schikking kan evenwel ook worden voorgesteld op voorwaarde dat de dader in een geschrift zijn burgerlijke aansprakelijkheid voor het schadeverwekkende feit heeft erkend en hij het bewijs heeft geleverd van de vergoeding van het niet-betwiste gedeelte van de schade en de regeling ervan...."

Eveneens tijdens alle rechtsplegingen geldt voor de toepassing van dit artikel dat voor de fiscale of sociale misdrijven waarmee belastingen of sociale bijdragen kunnen worden omzeild, de minnelijke schikking pas mogelijk is nadat de verdachte, inverdenkinggestelde of beklaagde van het misdrijf de door hem verschuldigde belastingen of sociale bijdragen, inclusief de intresten heeft betaald en de fiscus of de sociale administratie met de toepassing van een minnelijke schikking op zich heeft ingestemd.

4.2. Inzage in het dossier.

Opdat de minnelijke schikking tot stand zou komen in een geest van openheid en met volledige kennis van zaken lijkt een inzage van het dossier absoluut noodzakelijk in het licht van de rechten van de verdediging van de verdachte (*sensu lato*) en de bescherming van de belangen van de slachtoffers.⁷⁴

Het kan verwondering wekken dat de wet die inzage alleen voorschrijft als het openbaar ministerie een minnelijke schikking voorstelt nadat de strafvordering reeds ingesteld is. Bestaande richtlijnen voorzien ook dat ook in de fase van het opsporingsonderzoek dergelijke toelating tot inzage verleend wordt.

⁷³ §2, 6° lid, §2, 10° lid, §4 en §6

⁷⁴ Parl. St. Kamer DOC 53 1208/007 p 32

4.3. Materieel toepassingsgebied van de minnelijke schikking.

4.3.a De bovengrens van de straf – strafeis indien de minnelijke schikking niet voldaan wordt.

Artikel 216 *bis* Sv., §1, eerste lid bepaalt dat het openbaar ministerie een minnelijke schikking slechts kan voorstellen indien het meent dat een feit niet van aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan twee jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, desgevallend met inbegrip van de verbeurdverklaring".

Uit rechtsleer⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ en gedachtewisselingen met diverse magistraten is gebleken dat er verschillende meningen zijn over de mogelijke vordering van het openbaar ministerie indien de verdachte, in verdenkinggestelde of beklaagde niet ingaat op het voorstel van het openbaar ministerie.

Het standpunt kan verdedigd worden dat – zo de aangevatte procedure V.S.B.G. uiteindelijk niet doorgaat en het openbaar ministerie de strafvordering verder zet – de parketmagistraat zijn strafeis zal beperken tot 2 jaar gevangenisstraf, tenzij er nieuwe elementen aan het licht gekomen zijn.

Daarvoor kunnen verschillende argumenten aangehaald worden.

Ik kan in eerste instantie verwijzen naar de gemeenschappelijke omzendbrief van de minister van Justitie en het College van procureurs-generaal van 30 april 1999, verspreid bij omzendbrief nr COL 8/99 van 7 mei 1999 inzake de bemiddeling in strafzaken die dergelijke richtlijn inhield⁷⁸.

In de commissie voor de Justitie van de Senaat inzake de huidige versie van artikel 216 *bis* Sv. is bovendien verwezen naar de toelichting bij het wetsvoorstel inzake de bemiddeling in strafzaken.⁷⁹: "Dergelijke bepaling «*in concreto*» is niet nieuw en is bijvoorbeeld ook reeds gebruikt, voor artikel 216 *ter* Sv., inzake de strafbemiddeling. Deze termijn van twee jaar bindt derhalve de parketmagistraat die geen zwaardere straf zal mogen vorderen indien na een mislukte bemiddeling, toch beslist wordt de vervolging in te stellen."⁸⁰:

⁷⁵ P.Arnou 'Minnelijke schikking (gemeen recht) p 28 en volgende in OSS –Afl 16 ('oud' artikel 216bis SV)

⁷⁶ Stef Christiaensen 'Afdoening buiten proces d.m.v. transactie: een probleemstelling' in 'Cahier 10 De rechter buiten spel – conflictregeling buiten de rechtbank om' – editors S.Parmentier en B. Hubeau, Kluwer, p 66; verwijzend naar L.Neels 'De afdoening buiten proces. Een preadvies, s.l. 1985, Vereniging voor de vergelijkende studie van het recht van België en Nederland ('oud' artikel 216bis SV)

⁷⁷ E. De Formanoir, L'extension de la transaction pénale par les lois des 14 avril et 11 juillet 2011, R.D.P.C., 2012 p 271

⁷⁸ P 29 "rubriek II. 4.1. Algemene beschouwingen

1° De wetgever heeft, met de totstandkoming van de procedure van bemiddeling in strafzaken, nooit de intentie gehad om, bij vervolging achteraf voor de correctionele rechtbank, een zwaardere bestraffing voor de dader te verkrijgen. Dergelijke zienswijze laat de partijen dan ook toe om zich in volle vertrouwen voor de procedure in te zetten.

Het feit van de stopzetting van de bemiddeling in strafzaken op zich mag aldus de vorderingen van het openbaar ministerie niet beïnvloeden."

⁷⁹ Parl.St. Senaat DOC 5- 893/3 p 9

⁸⁰ Zie ook Parl.St. Senaat DOC 5- 893/3 p 6 "Wat de rol van de feitenrechter betreft, wijst mevrouw Khattabi erop dat hij er slechts toe zal komen het verval van de strafvordering vast te stellen wanneer de procureur des Konings hem daarom verzoekt. De controle van de bevoegde rechter zal louter formeel zijn en niet over de inhoud van het dossier gaan. Zelfs wanneer de feitenrechter weigert het verval van de strafvordering vast te stellen, kan de procureur des Konings de straf vorderen die hij aanvankelijk had overwogen toen hij de minnelijke schikking voorstelde."

Fijnproevers kunnen er een boompje over opzetten wanneer juist de parketmagistraat een minnelijke schikking voorstelt.

Men mag het voornemen van een parketmagistraat om een minnelijke schikking voor te stellen niet verwarren met het voorstel zelf.

Voor fiscale en sociale misdrijven waarmee belastingen of sociale bijdragen kunnen worden omzeild is de minnelijke schikking pas mogelijk nadat de vermoedelijke dader de door hem verschuldigde belastingen en sociale bijdragen, inclusief de intresten, heeft betaald, en de fiscale of de sociale administratie heeft ingestemd met het principe van de minnelijke schikking. Pas nadat dit alles geregeld is, kan de minnelijke schikking echt voorgesteld worden.

4.3 b. Begrip “zware aantasting van de lichamelijke integriteit”.

In het amendement nr 18 ingediend in de Kamer⁸¹ werd toegelicht dat de minnelijke schikking eerder geschikt is voor vermogensrechtelijke inbreuken (financiële en intellectuele misdrijven) en dat er terughoudendheid geboden is voor misdrijven waarbij er geraakt wordt aan de fysieke integriteit van het individu.⁸²

De Raad van State adviseerde dat de formulering « en geen zware aantasting inhoudt van de lichamelijke integriteit » in het wetsvoorstel dat leidde tot de reparatiewet van 11 juli 2011 te vaag is in het licht van het wettigheidsbeginsel in strafzaken, inzonderheid wat het begrip “zwaar” betreft. Het leek die Raad nodig in het ontworpen artikel 216*bis* eerste lid Sv. uitdrukkelijk de wetsebepalingen te vermelden die buiten de werkingsfeer daarvan vallen.⁸³

In de Senaat werden amendementen ingediend teneinde die bewoordingen “en geen zware aantasting inhoudt van de lichamelijke integriteit” te doen vervallen, dan wel een lijst op te stellen van titels van het Strafwetboek waarvoor de toepassing van de minnelijke schikking uitgesloten is⁸⁴.

Uit het advies van de Raad van State en de amendementen van sommige parlementsleden zou kunnen afgeleid worden dat het de bedoeling zou geweest zijn een exhaustieve lijst op te stellen van de misdrijven (vermeld in het Strafwetboek) die uit hun aard een zware aantasting van de lichamelijke integriteit inhouden, waarvoor geen minnelijke schikking mag voorgesteld worden. De verklaring van anderen, onder meer van de vorige minister van Justitie⁸⁵, lijken mij eerder te wijzen op een beoordeling in concreto door de magistraat.

De minister van Justitie en het College van procureurs-generaal hebben in een bijlage bij hun gemeenschappelijke omzendbrief, verspreid bij COL 6/2012 een ‘indicatieve lijst’ gevoegd met de vermelding of een minnelijke schikking optioneel is of niet.

Gezien uitsluiting van de minnelijke schikking voor feiten waarvan het openbaar ministerie meent dat ze een zware aantasting inhouden voor de lichamelijke integriteit opgenomen is in paragraaf 1 van artikel 216 *bis* Sv. geldt die uitsluiting in alle stadia van de procedure.

⁸¹ Parl. St. Kamer DOC 53 1208/7 p 18

⁸² Parl. St. Kamer DOC 53 1208/7 p 28-29

⁸³ Parl. St. Kamer DOC 53 1344/5 advies RvS 2

⁸⁴ Parl. St. Senaat DOC 5- 893/2 p 1; zie ook amendement nr 6 Parl. St. Kamer DOC 53 1344/6

⁸⁵ Parl. St. Senaat DOC 5- 893/3 p 9 “De woorden « en geen zware aantasting inhoudt van de lichamelijke integriteit » werden toegevoegd. Er is doelbewust gekozen voor lichamelijke integriteit en niet voor morele integriteit, omdat de minnelijke schikking momenteel bijvoorbeeld wel al gebruikt wordt voor smaad. Zoals nu geformuleerd, en mede dankzij de analogie met artikel 216*ter*, meent spreker dat het niet nodig is een lijst op te maken van de uit te sluiten misdrijven. Bovendien is dit zeer moeilijk, aangezien men binnen elke kwalificatie zowel lichte als zware feiten kan hebben. Het goed hanteren van voorliggende bepaling moet volstaan, mede gelet op de uitsluiting van de zware aantasting van de lichamelijke integriteit. De voorgestelde formulering is wettelijk, praktisch toepasbaar op het terrein en komt tegemoet aan alle verzuchtingen. Ook nu heeft artikel 216*bis* trouwens een algemeen toepassingsgebied.”

4.4 Bedrag van de geldsom van de minnelijke schikking.

In artikel 216*bis* §1, 1° lid Sv. wijst de wetgever op de proportionaliteit van de geldsom tot de zwaarte van het misdrijf⁸⁶.

Het spreekt voor zich dat bij het bepalen van het bedrag van de minnelijke schikking ook rekening moet gehouden worden met andere elementen, zoals de relevante voorgaanden en de financiële situatie⁸⁷ van de verdachte (*sensu lato*).

4.5. Vaststelling door de bevoegde rechter dat de strafvordering vervallen is.

Artikel 216*bis* §2, tiende lid Sv. bepaalt dat de bevoegde rechter, op vordering van de procureur des Konings, het verval van de strafvordering vaststelt ten aanzien van de verdachte, in verdenking gestelde of beklaagde na onder meer te hebben nagegaan of voldaan is aan de formele toepassingsvoorwaarden van § 1, eerste lid.

Die controle door de rechter "van de formele toepassingsvoorwaarden van § 1" lijkt mij van een gans bijzondere aard. Op de keper beschouwd zou zelfs kunnen voorgehouden worden dat er geen dergelijke controle mogelijk is gelet op de formulering van artikel 216*bis* §1, waarbij gesteld wordt dat:

"De procureur des Konings kan, indien hij meent dat een feit niet van aard schijnt te zijn ..."

Kan de rechter, die overeenkomstig artikel 216*bis* §2, tiende lid Sv. moet nagaan of voldaan is aan de formele toepassingsvoorwaarden van §1 wel nagaan wat het openbaar ministerie meent?

Zelfs als het wel begrijpelijk is wat de wetgever bedoelt, was de formulering van artikel 216*ter* Sv. uit 1994 duidelijker: "...voor zover het feit niet van die aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan twee jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf..."

Hoe dan ook, de vaststelling van de rechter dat de strafvordering vervallen is, is van een gans andere aard dan de beslissing van de procureur des Konings. De rechter heeft geen enkele opportuniteitsbevoegdheid. Hij mag zijn mening niet in de plaats stellen van die van het openbaar ministerie.

Hetzelfde geldt voor het vaststellen wat de mening van de parketmagistraat over de zware aantasting van de lichamelijke integriteit betreft.

Enkele commentatoren⁸⁸ stellen dat de taak van de rechter niet volledig duidelijk is en vragen zich af of de kwalificatie van de feiten, zoals gegeven door de parketmagistraat, moet worden nagegaan door de rechter.

⁸⁶ Zie onder meer: Parl. St. Kamer DOC 53-1208/7 p 31; Parl. St. Senaat DOC 5 869/4 p 31

⁸⁷ Er kan aan herinnerd worden dat de wetgever in 1984, bij de invoering van artikel 216*bis* in het Wetboek van strafvordering, uitdrukkelijk verwees naar de draagkracht ("fortuintoestand") van de verdachte om de grootte van de geldsom te bepalen. Ook nu nog dient daarmee rekening gehouden te worden voor zover die draagkracht gekend zou zijn.

⁸⁸ Tom Decaigny, Paul De Hert en Leo Van Garsse "De minnelijke schikking na de wetten van 14 april en 11 juli 2011: verruiming van de buitengerechtelijke afhandeling en fundamentele hervorming", R.W. 2011-2012, 550 e.v., i.c. p 555

4.6 Welke kosten kan het openbaar ministerie in rekening brengen?

Artikel 216 *bis* §1, 5° lid Sv. stelt uitdrukkelijk dat het openbaar ministerie de geldsom van de minnelijke schikking kan verhogen met de "kosten van analyse of van deskundig onderzoek".

Artikel 216 *bis* §2, 5° lid Sv. luidt: "hij bepaalt het bedrag van de geldsom, de kosten en de goederen of vermogensvoordelen waarvan afstand of afgifte dient gedaan te worden."

Zelfs als in die laatste bepaling de kosten die kunnen in rekening gebracht worden niet uitdrukkelijk worden opgesomd, lijkt de wetgever in beide paragrafen dezelfde kosten voor ogen gehad hebben.

Vermits de minnelijke schikking in de gevallen bedoeld in §2 voorgesteld wordt in de fase van de uitoefening van de strafvordering kunnen er reeds andere kosten gemaakt zijn, bvb. voor de dagvaarding of dagstelling ten gronde.

Er zal derhalve duidelijkheid moeten komen of het bedrag van de minnelijke schikking ook met die (andere) kosten kan verhoogd worden.

4.7. Gebruik van de documenten die werden opgemaakt en mededelingen die werden gedaan tijdens het overleg.

Artikel 216*bis* §2, elfde lid Sv. bepaalt dat, indien de procureur des Konings geen akkoord kan akteren, de documenten die werden opgemaakt en de mededelingen die werden gedaan tijdens het overleg niet ten laste van de verdachte, in verdenkinggestelde of beklaagde aangewend kunnen worden in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke, administratieve, arbitrale of enige andere procedure voor het oplossen van conflicten en ze niet toelaatbaar zijn als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke bekentenis.

In de rechtsleer lijkt geen eensgezindheid te bestaan of die documenten of mededelingen alleen niet ten laste van de verdachte, in verdenkinggestelde of beklaagde in die zaak, dan wel ook niet ten aanzien van derden toelaatbaar zijn als bewijs.

4.8. Andere aandachtspunten.

Veel vragen die niet zozeer gelinkt zijn aan de nieuwe wetgeving, maar aan de minnelijke schikking op zich, komen thans weer de kop opsteken:

- in welke mate moet een rechter bij het beoordelen van andere feiten rekening houden met een voldane minnelijke schikking voor één feit dat daarmee samenhangend zou kunnen beschouwd worden of met hetzelfde opzet zou gepleegd zijn?
 - wat zijn de gevolgen van de voldane minnelijke schikking op tuchtrechtelijke procedures?
 - kan nog een strafrechtelijke veroordeling worden uitgesproken of een minnelijke schikking worden voorgesteld als de fiscus of de sociale administratie reeds een administratieve sanctie, verhogingen of boetes heeft opgelegd?
-

Wat zullen de gevolgen zijn van de inwerkingtreding van de zogenaamde "wet Una Via"⁸⁹ die zal in werking treden op 1 januari 2013?

Bij het beantwoorden van al die vragen zal men moeten rekening houden met de rechtspraak van het Hof van Cassatie en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, alsmede met de recente inwerkingtreding van de wet van 6 maart 2007 houdende instemming met het Protocol nr 7 bij het Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, gedaan te Straatsburg op 22 november 2007 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 22 juni 2012.

Ik heb U kort wegwijs willen maken in de wet en uw aandacht getrokken op een aantal pijnpunten. Voor de toekomst zal moeten gewerkt worden aan de knelpunten met de betrachting een strafrechtelijk beleid nader uit te werken, zo veel mogelijk nationaal maar met ressortelijke klemtonen in samenspraak met de procureurs des Konings.

⁸⁹ Parl. St. Kamer 53-1973/1 Wetsvoorstel tot instelling van het "una via"-principe in de vervolging van overtredingen van de fiscale wetgeving en tot verhoging van de fiscale penale boetes

3. Verslag rechtspreken.

Verslag over het rechtspreken in het rechtsgebied Hof van beroep Gent.

Zoals gebruikelijk, Mijnheer de Eerste Voorzitter, Dames en Heren, zal ik aansluitend aan de openingstoespraak van collega Kenis een bondig overzicht geven over de rechtsbedeling door de verschillende rechtsinstanties in ons rechtsgebied in de loop van 2011.

Dit cijfermateriaal heeft betrekking op de periode van 2009 tot 2011.

De tabellen die terug te vinden zijn in de schriftelijke weergave, van deze uiteenzetting, laten ons toe eventuele evoluties in de werking van hof, rechtbanken en parketten te detecteren. Enkel de meest in het oog springende zaken zullen vandaag worden aangehaald en toegelicht; voor de overige cijfers verwijs ik graag naar de publicatie die er daaromtrent zit aan te komen.

Ere procureur-generaal Schins, heeft er in de voorbije jaren herhaaldelijk op gewezen dat de invoering van een werklastmetingsinstrument en het daarbij noodzakelijke inzamelen van het bestaande cijfermateriaal in het verleden een vrij hachelijke gebeurtenis was. Met alle kwalijke gevolgen van dien: onjuiste en onvolledige cijfers, wat dan leidde tot mogelijks verschillende perceptie en foute conclusies.

Kortom cijfers die menig attent luisteraar in deze ruimte de wenkbrauwen deed fronsen.

Het ontwerpen en operationeel maken van een dergelijk werklastmetingsinstrument is voor het openbaar ministerie al die jaren primordiaal geweest.

Jarenlange inspanningen van zovele medewerkers (waaronder onze statistische analisten) hebben vruchten afgeworpen.

Dit ondertussen performant systeem heeft met zich mee gebracht dat de inzameling over alle geledingen heen, meer en meer op elkaar kon afgestemd worden, waardoor verschillen in cijfers bijna uitgesloten zijn.

Ernstige en geloofwaardige analyses worden op die manier mogelijk.

Het aldus ingezameld cijfermateriaal laat ook toe op bijna wetenschappelijke basis de problematiek van de gerechtelijke achterstand te benaderen.

Ik heb u naar aanleiding van mijn installatie op 6 maart 2012 erop gewezen dat ook voor mij de problematiek van de gerechtelijke achterstand en doorlooptijden de komende jaren een zeer belangrijk aandachtspunt zal blijven.

Inspanningen in het verleden hebben ertoe bijgedragen dat de cijfers voor dit ambtsgebied positief zijn, zoals recent in de media trouwens aan bod is gekomen.

De strijd tegen de gerechtelijke achterstand en de daarmee gepaard gaande bewaking van de doorlooptijden, (met andere woorden een snelle rechtsbedeling) zullen dus van essentieel belang zijn. Kwaliteit, efficiëntie en expeditiviteit zullen daarbij hand in hand moeten gaan, teneinde de rechtsgang binnen redelijke tijden te laten verlopen.

Niet in het minst ook omdat op die manier het openbaar ministerie beter inzicht kan verkrijgen op de veiligheidsfenomenen en op de aanpak van het veiligheidsprobleem, als justitiële schakel binnen de veiligheidsketen.

1.1.Hof van Beroep.

In 2011 is er met 1.622 hangende zaken op het einde van het jaar, en dit in vergelijking met de cijfers van 2009 een daling van 19% van de stock van de correctionele beroepen vastgesteld. Nazicht van in- en output leert ons dat deze daling het gevolg is enerzijds van een licht dalende instroom en anderzijds van een stijgende uitstroom.

Vooraf dit laatste valt op: 1.633 correctionele zaken werden in 2011 met een eindarrest afgesloten tegenover slechts 1.387 correctionele zaken in 2009 (wat dus een stijging betekent van 18%). De opstart van een extra correctionele kamer (namelijk de 17^e kamer) eind 2010 zal daar niet vreemd aan zijn.

Recente cijfers leren ons dat op 2 juli 2012 het aantal hangende (straf)zaken nog 1391 behelst; dus opnieuw een flink pak minder dan de 1622 van eind 2011.

Op vlak van de uitsluitend burgerlijke belangen is er na de daling van 155 nieuwe zaken in 2009 naar 119 zaken in 2010, terug sprake van een stijging in 2011 met 174 zaken. Deze stijgende instroom gaat door de oprichting van een nieuwe kamer echter ook gepaard met een enorme stijging van het aantal eindarresten uitsluitend burgerlijke belangen (meer dan een verdubbeling).

Bij de burgerlijke zaken, aanhangig gemaakt bij het Hof van Beroep, zien we na de dalende trend van de voorgaande jaren, terug een stijging van de stock hangende zaken: 9.389 zaken eind 2011 versus 8.660 zaken eind 2009 (wat een stijging betekent met 8%). Reden hiervoor is het stijgend aantal nieuwe zaken (+9%) alsook het dalend aantal weggelaten zaken (-63%).

In de jeugdzaken die worden behandeld door het Hof zien we in 2011 op vlak van het aantal nieuwe civiele zaken een enorme terugval (-26%); het aantal nieuwe protectionele zaken blijft ongeveer stabiel. Toch moet men voorzichtig blijven bij het trekken van conclusies over een termijn van drie jaar. Indien we de instroom van de jeugdzaken zowel op het niveau van het parket-generaal als op het niveau van het Hof van Beroep over een langere periode bekijken, stellen we een verdubbeling van de werklast vast, zowel bij de burgerlijke zaken als bij de protectionele zaken.

Het aantal eindarresten van de Kamer van Inbeschuldigingstelling kent een lichte terugval, zij het echter in beperkte mate (-3%). Ook het aantal arresten inzake herstel in eer en rechten kent een terugval, zij het meer uitgesproken (-19%).

De stijging van het aantal cassatieberoepen blijft zich doorzetten. In 2011 werden 317 cassatieberoepen aangetekend tegenover 261 in 2009 (een verhoging van 21%). Ten opzichte van 2005 (169 beroepen) kunnen we zelfs bijna van een verdubbeling spreken. Niettemin stellen we vast dat het aantal beroepen dat uiteindelijk verworpen wordt verhoudingsgewijs vrij stabiel blijft (rond de 85%) doorheen de jaren.

1.2. Rechtbanken van eerste aanleg.

De stock van de burgerlijke zaken voor de rechtbanken van eerste aanleg binnen dit ambtsgebied kent sinds 2009 terug een afname van 49.361 zaken eind 2009 naar 46.217 zaken eind 2011 (dat betekent een afname van 6%). Hiermee samenhangend stellen we zowel op vlak van de instroom (-4,5%), als de uitstroom (-9%) een daling vast voor de periode 2009 - 2011.

De stock van de correctionele zaken daarentegen steeg van 2.738 zaken eind 2009 naar 3.621 zaken eind 2011 (een stijging van 32%). Dit is voornamelijk het gevolg van de stijgende instroom tijdens de periode 2009 - 2011 (een stijging van 5,5%), terwijl de uitstroom nagenoeg ongewijzigd blijft tijdens deze periode.

Jammer genoeg is het door onvolledige gegevens net als vorige jaren niet mogelijk om conclusies te trekken in verband met de cijfers voor de jeugdzaken.

1.3. Parketten eerste aanleg.

De stock van de parketten eerste aanleg kent sinds 2009 een licht stijgende trend: 51.350 hangende zaken eind 2011 tegenover 49.593 hangende zaken eind 2009 (wat een stijging betekent van 3,5%). Deze lichte stijging werd vooral veroorzaakt door het stijgend aantal nieuw ingeschreven zaken (+3%) terwijl de uitstroom eerder stabiel is gebleven in deze periode.

De stabiele uitstroom betekent echter niet dat er geen evoluties zijn op het vlak van de aard van de beslissingen die door de parketten werden genomen. Kort samengevat kan men stellen dat er voor de meeste beslissingen (dagvaarding, minnelijke schikking, beschikking raadkamer, ter beschikking stellen en voeging) een licht dalende trend wordt vastgesteld, die echter in het totaalbeeld teniet wordt gedaan door een lichte stijging van de "zonder gevolgen" (sepots) (+4%). Deze laatste stijging blijkt hoofdzakelijk het gevolg te zijn van een toename van technische sepots (waar vervolging dus niet mogelijk is) en van het overmaken van de zaak aan een bevoegde ambtenaar met het oog op een administratieve geldboete (waarbij er dus door een andere instantie een gevolg aan de zaak gegeven wordt).

Op vlak van doorlooptijden kunnen we tenslotte vermelden dat er met uitzondering van de dossiers die ter beschikking gesteld worden van andere parketten (deze cijfers blijven stabiel) een dalende evolutie merkbaar is van de doorlooptijden indien we 2011 vergelijken met 2009. Dat is dus positief.

1.4. Jeugdparketten.

Wat de instroom van de protectionele zaken, zowel met inbegrip van de als misdrijf omschreven feiten als van de problematische opvoedingssituaties, op het niveau van de jeugdparketten betreft kunnen we een lichte stijging (+2%) vaststellen in 2011 tegenover het referentiejaar 2009. Deze stijging is grotendeels toe te schrijven aan een sterke stijging van het aantal ingeschreven problematische opvoedingssituaties (+19%) en een licht afnemend aantal ingeschreven als misdrijf omschreven feiten (-9%).

1.5. Rechtbank van Koophandel.

De stock bij de rechtbank van Koophandel kent een dalende trend voor de periode 2009 - 2011 (een daling van 8%), tengevolge van een dalende instroom (-3%) en van een stijgende uitstroom (+6%). Het aantal faillissementen blijft al bij al stabiel voor deze periode (rond de 1900 voor het rechtsgebied). Het aantal gerechtelijke akkoorden blijft verder stijgen (van 86 naar 129).

1.6. Vredegerechten.

De stock bij de vredegerechten blijft gestaag toenemen tussen 2009 en 2011 (een stijging van 39%). Het aantal hangende zaken neemt jaar na jaar toe. Indien 2011 vergeleken wordt met de voorgaande jaren, wordt vastgesteld dat het aantal ingeleide zaken geleidelijk afneemt (een daling van 5%); het aantal verzoekschriften bleef nagenoeg stabiel. Opmerkelijk is de terugval met 4 % van het aantal genomen eindvonnissen in 2011 tegenover 2009.

1.7. Politierechtbank.

Wat de strafzaken betreft, kunnen geen exacte conclusies getrokken worden over de instroom bij gebrek aan gegevens voor 2011 van één politierechtbank. Toch kunnen we stellen dat indien de trend voor deze politierechtbank zich ook heeft verder gezet in 2011, er sprake is van een toename van het aantal ingeleide zaken voor de politierechtbanken in 2011. Het aantal tussenvonnissen is in 2011 met 8 % afgenomen ten opzichte van 2009. Het aantal eindvonnissen daarentegen is licht gestegen in 2011 in vergelijking met 2009 (een stijging met 3%).

Bij de burgerlijke zaken zien we in 2011 een afname ten opzichte van 2009 en dit zowel op vlak van het aantal inleidingen (een daling met 4%), als het aantal tussenvonnissen en eindvonnissen (voor beiden een daling van 8%).

Tot daar een kort overzicht van de belangrijkste tendenzen.

Voor het overige ben ik zo vrij te verwijzen naar de naakte statistische gegevens die zoals gebruikelijk zullen worden gepubliceerd.

3 september 2012.

A. Harrewyn, procureur-generaal bij het Hof van beroep te Gent

HOF VAN BEROEP⁹⁰**BURGERLIJKE ZAKEN**⁹¹

		2009	2010	2011
Input	Hangende zaken op 1/1	8.851	8.632	8.736
	Nieuw ingeleide zaken	3.974	4.112	4.341
	Totaal	12.825	12.744	13.077
Tussenarresten		650	666	534
Output	Eindarresten	3.348	3.326	3.296
	Weggelaten zaken	698	509	260
	Voegingen	119	148	132
	Totaal	4.165	3.983	3.688
Stock ⁹²		8.660	8.761	9.389

CORRECTIONELE ZAKEN⁹³

2011		Gemeen recht	Sociaal recht	Voorrecht rechtsmacht	Totaal
Input	Hangende zaken op 1/1	1.725	58	7	1.790
	Nieuw ingeleide zaken	1.458	46	7	1.511
	Uitsluitend burgerlijke belangen				174
	Beroepen tegen afwijzing VI				56
	Verzetten				89
	Totaal				3.531
Tussenarresten		55	2	0	57
uitsluitend burgerlijke belangen		21	0	0	21
Output	Eindarresten	1.558	64	11	1.633
	waarvan voegingen				37
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	60	0	0	219
	Arrest tegen beroep afwijzing VI				57
	Totaal				1.909
Stock ³					1.622

⁹⁰ Het is van belang te wijzen op het feit dat er verschillen mogelijk zijn met de cijfers die gepresenteerd worden in het werkingsverslag van het Hof van beroep. Deze zijn enkel te wijten aan verschillend gehanteerde telregels die bij elke tabel verduidelijkt worden.

⁹¹ Alle cijfers van de burgerlijke zaken van het Hof van beroep, met inbegrip van fiscale zaken, zijn gebaseerd op de statistiek Agora, een databank van de burgerlijke griffies van de Hoven van Beroep bij F.O.D. Justitie. Het verschil met de cijfers van het werkingsverslag van het Hof van beroep (bijlage I) is te wijten aan het feit dat daar de jeugdzaken wel worden bijgeteld (15-JK-B).

⁹² In de realiteit zal men zien dat de hangende zaken per 31 december meestal verschillen van het aantal hangende zaken per 1 januari van het daaropvolgende jaar. Als voorbeeld: wat de statistieken van de parketten van eerste aanleg betreft, wordt er ieder jaar een automatische opkuis gedaan waarbij hangende zaken ouder dan 10 jaar, waar niets meer mee is gebeurd, worden afgeboekt en dus niet langer bij de hangende zaken worden gerekend. Dit zal vermoedelijk ook in overige rechtsinstanties gebeuren.

⁹³ De cijfers m.b.t. de nieuw ingeschreven zaken en hangende zaken op 1/1 zijn afkomstig van het parket-generaal en auditorsaat-generaal, de cijfers m.b.t. verzetten, tussenarresten en eindarresten van de griffie van het Hof van beroep.

2010		Gemeen recht	Sociaal recht	Voorrecht rechtsmacht	Totaal
Input	Hangende zaken op 1/1	1.737	73	4	1.814
	Nieuw ingeleide zaken	1.461	48	14	1.523
	Uitsluitend burgerlijke belangen	119			
	Beroepen tegen afwijzing VI	54			
	Verzetten	62			
	Totaal	3.510			
Tussenarresten		72	0	0	72
uitsluitend burgerlijke belangen		18	0	0	18
Output	Eindarresten	1.318	75	10	1.403
	waarvan voegingen	16			
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	130	0	1	131
	Arrest tegen beroep afwijzing VI	48			
	Totaal	1.582			
Stock³		1.928			

2009		Gemeen recht	Sociaal recht	Voorrecht rechtsmacht	Totaal
Input	Hangende zaken op 1/1	1.681	128	5	1.814
	Nieuw ingeleide zaken	1.377	58	4	1.439
	Uitsluitend burgerlijke belangen	155			
	Beroepen tegen afwijzing VI	10			
	Verzetten ⁹⁴	76			
	Totaal	3.494			
Tussenarresten		114	0	0	114
uitsluitend burgerlijke belangen		12	0	0	12
Output	Eindarresten	1.271	108	8	1.387
	waarvan voegingen	14			
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	87	0	1	88
	Arrest tegen beroep afwijzing VI	14			
	Totaal	1.489			
Stock³		2.005			

⁹⁴ De verzetten worden niet bij het totaal geteld omdat het hier nog altijd over dezelfde zaak gaat.

JEUGDZAKEN⁹⁵

2011		Burgerlijk	Protectioneel
Input	Hangende zaken op 1/1	489	42
	Hangende zaken burgerlijke belangen op 1/1 ⁹⁶	n.v.t.	43
	Nieuw ingeleide zaken	184	138
	Uitsluitend burgerlijke belangen	n.v.t.	15
	Totaal	673	238
Tussenarresten		269	4
uitsluitend burgerlijke belangen		n.v.t.	2
Output	Eindarresten	268	158
	Weggelaten zaken	0	n.v.t.
	Voegingen	4	0
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	n.v.t.	4
	Totaal	272	162
Stock⁹		401	76

2010		Burgerlijk	Protectioneel
Input	Hangende zaken op 1/1	450	25
	Hangende zaken burgerlijke belangen op 1/1 ⁹⁷	n.v.t.	58
	Nieuw ingeleide zaken	262	147
	Uitsluitend burgerlijke belangen	n.v.t.	3
	Totaal	712	233
Tussenarresten		263	1
uitsluitend burgerlijke belangen		n.v.t.	2
Output	Eindarresten	233	135
	Weggelaten zaken	0	n.v.t.
	Voegingen	7	0
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	n.v.t.	13
	Totaal	240	148
Stock⁹		472	85

⁹⁵ Inzake de protectionele zaken zijn de cijfers m.b.t. de nieuw ingeschreven zaken en hangende zaken op 1/1 afkomstig van het parket-generaal. De rest van het cijfermateriaal is afkomstig van de griffie van het Hof van beroep.

⁹⁶ Sinds 2009 zijn er ook gegevens beschikbaar inzake het aantal hangende zaken burgerlijke belangen.

⁹⁷ Sinds 2009 zijn er ook gegevens beschikbaar inzake het aantal hangende zaken burgerlijke belangen.

2009		Burgerlijk	Protectioneel
Input	Hangende zaken op 1/1	432	24
	Hangende zaken burgerlijke belangen op 1/1 ⁷	n.v.t.	59
	Nieuw ingeleide zaken	248	139
	Uitsluitend burgerlijke belangen	n.v.t.	12
	Totaal	680	234
Tussenarresten		215	7
uitsluitend burgerlijke belangen		n.v.t.	1
Output	Eindarresten	257	144
	Weggelaten zaken	0	n.v.t.
	Voegingen	1	0
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	n.v.t.	16
	Totaal	258	160
Stock³		422	74

KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING: EINDARRESTEN⁹⁸

alle eindarresten exclusief arresten inzake eerherstel ⁹⁹ :	
2011	1.751
2010	1.689
2009	1.812
inzake eerherstel :	
2011	445
2010	545
2009	547

Bron: griffie van het Hof van Beroep

HOF VAN ASSISEN

		Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Totaal
2011	Hangende zaken op 1/1	7	8	15
	Door de KI verwezen naar het Hof van Assisen	1	5	6
	Arresten	6	6	12
2010	Hangende zaken op 1/1	10	6	16
	Door de KI verwezen naar het Hof van Assisen	10	7	17
	Arresten	13	5	18
2009	Hangende zaken op 1/1	8	8	16
	Door de KI verwezen naar het Hof van Assisen	11	6	17
	Arresten	7	8	15

Bron: parket-generaal

HOF VAN CASSATIE

Aantal arresten van het Hof van Beroep waartegen Cassatieberoep werd aangetekend en de beslissing in Cassatie (zonder Cassatieberoepen tegen arresten van de Kamer van Inbeschuldigingstelling)

Arresten Hof van Beroep	Beslissing in Cassatie							Totaal
	Verworpen	Vernietigd	Gedeeltelijk vernietigd	Afstand	Afstand + verwerping	Regeling rechtsgebied	Nog geen uitspraak ¹⁰⁰	
2011	243	7	9	7	8	0	43	317
	76,7%	2,2%	2,8%	2,2%	2,5%	0,0%	13,6%	100,0%
2010 ¹⁰¹	262	8	9	14	4	0	14	311
	84,2%	2,6%	2,9%	4,5%	1,3%	0,0%	4,5%	100,0%
2009	220	12	5	8	9	0	7	261
	84,3%	4,6%	1,9%	3,1%	3,4%	0,0%	2,7%	100,0%

Bron: griffie van het Hof van Beroep

⁹⁸ Het betreft hier cijfers op vorderingsniveau, hetgeen inhoudt dat meerdere arresten (bvb. inzake voorlopige hechtenis) betrekking kunnen hebben op eenzelfde zaak.

⁹⁹ Inclusief de verwijzingen naar het hof van assisen. Tevens zijn de tussenarresten en de arresten VI niet inbegrepen.

¹⁰⁰ Toestand op 02/07/2012.

¹⁰¹ In vergelijking met het verslag van vorig jaar zijn er 2 cassatieberoepen voor 2010 bijgekomen, hetgeen rekening houdend met de beroepstermijn van 3 maanden na betekening van het arrest wat betreft de civiele zaken in principe mogelijk is.

RECHTBANKEN VAN EERSTE AANLEG **BURGERLIJKE ZAKEN**

Input	Hangende zaken op 01/01	Gent	Dendermonde	Oudenaarde	Brugge	Kortrijk	Ieper	Veurne	Totaal Ressort
	2011	19.305	7.337	2.063	7.266	5.394	6.911	1.790	50.066
	2010	19.727	7.921	3.140	7.573	5.164	6.984	1.882	52.391
	2009	20.280	8.339	2.971	9.558	6.014	7.068	1.986	56.216
Nieuwe zaken ¹⁰²	2011	8.147	6.240	2.308	7.481	4.322	1.231	1.499	31.228
	2010	4.173	3.093	1.146	3.538	2.233	557	716	15.456
	2009	2.136	1.525	585	2.476	1.366	398	478	8.964
Nieuwe zaken	2010	8.139	6.442	2.423	7.840	4.681	1.250	1.420	32.195
	2009	4.151	3.233	1.187	3.897	2.399	575	671	16.113
	2011	2.244	1.592	644	2.421	1.479	362	469	9.211
	2010	8.065	6.261	2.275	7.598	4.602	1.293	1.502	31.596
	2009	4.193	3.032	1.189	3.507	2.449	573	714	15.657
	2011	2.194	1.703	617	2.611	1.798	407	455	9.785
Beroepen	2010	407	327	114	382	228	93	82	1.633
	2009	353	388	141	272	250	74	94	1.572
	2011	434	382	148	373	257	91	111	1.796
Totaal	2011	27.859	13.904	4.485	15.129	9.944	8.235	3.371	82.927
	2010	28.219	14.751	5.704	15.685	10.095	8.308	3.396	86.158
	2009	28.779	14.982	5.394	15.264	10.873	8.452	3.599	86.766
	2011	981	1.291	230	806	430	152	190	4.080
	2010	1.195	1.185	252	995	497	173	217	4.514
	2009	1.496	945	296	1.025	682	169	248	4.861
	2011	4.427	3.070	1.162	3.700	2.027	975	784	16.145
	2010	4.371	3.077	1.243	3.512	2.180	590	688	15.661
	2009	4.702	3.147	1.145	3.487	2.166	625	747	16.019
	2011	395	916	64	646	488	232	151	2.892
	2010	532	1.151	1.167	1.018	618	141	189	4.816
	2009	543	986	64	2.389	716	139	262	5.049
	2011	464	330	121	359	227	78	85	1.664
	2010	443	352	145	387	246	85	83	1.741
	2009	472	415	139	401	339	89	97	1.952
	2011	4.454	3.923	1.105	3.004	2.153	637	743	16.009
	2010	4.436	4.376	1.301	3.084	2.355	676	828	17.056
	2009	4.396	3.986	1.088	3.028	2.228	720	728	17.227
	2011	9.740	8.239	2.452	7.709	4.895	1.912	1.763	36.710
	2010	9.782	8.956	3.856	8.001	5.399	1.492	1.788	39.274
	2009	10.113	8.484	2.436	10.358	5.449	1.573	1.834	40.247
	2011	18.119	5.665	2.033	7.420	5.049	6.323	1.808	46.217
	2010	18.437	5.795	1.848	7.684	4.696	6.816	1.608	46.884
	2009	18.666	6.498	2.958	7.171	5.424	6.879	1.765	49.361

Bron: statistisch formulier 2011 voor FOD Justitie "Statistiek van de rechtbank van eerste aanleg – burgerlijke zaken"

¹⁰² Nieuwe zaken van alle rollen samen (algemene rol, rol van verzoekschriften, rol van kortgedingen, aanvragen rechtsbijstand, rol van de arrondissementsrechtbank) met uitzondering van de beroepen.

¹⁰³ De samenvoegingen, doorhalingen (art. 730 Ger. W.), afstand van geding (art. 820 e.v. Ger. W.) en weglatingen (art. 730 § 2a Ger. W.) worden apart weergegeven.

¹⁰⁴ In navolging van de aparte categorie van de beroepen, worden de eindvonnissen in hoger beroep ook apart weergegeven.

CORRECTIONELE ZAKEN

		Gent	Dendermonde	Oudenaarde	Brugge	Kortrijk	Ieper	Veurne	Totaal Ressort ¹⁰⁵
<u>Input</u>	Hangende zaken op 01/01	2011	683	176	316	436	129	136	2.908
		2010	628	255	349	437	122	130	2.796
		2009	452	763	361	339	150	159	2.564
	Nieuw ingeschreven zaken ¹⁰⁶	2011	3.195	744	1.726	1.777	463	519	11.295
		2010	3.182	693	1.684	1.749	509	474	10.734
		2009	3.020	705	1.601	1.718	465	405	10.801
	Beroepen	2011	1.476	152	1.433	288	121	200	4.639
		2010	938	150	1.560	272	128	142	4.156
		2009	999	118	1.943	252	136	151	4.492
	Totaal	2011	5.354	1.072	3.475	2.501	713	855	18.842
<u>Tussenvonnissen</u> ¹⁰⁷		2010	4.748	1.098	3.593	2.458	759	746	17.686
		2009	4.471	1.163	3.905	2.309	751	715	17.857
		2011	450	34	163	274			1.197
		2010		39	213	306			765
		2009	366	34	161	574	74	106	1.575
	Eindvonnissen	2011	3.052	789	1.598	1.768	449	517	10.743
		2010	3.469	809	1.606	1.668	498	465	10.948
		2009	3.136	801	1.616	1.601	474	424	10.730
	Vonnissen in hoger beroep	2011	1.386	99	1.433	303	103	171	4.478
		2010	926	134	1.608	286	114	130	4.087
		2009	961	132	1.876	234	130	152	4.389
<u>Stock</u> ³	Totaal	2011	4.438	888	3.031	2.071	552	688	15.221
		2010	4.395	943	3.214	1.954	612	595	15.035
		2009	4.097	933	3.492	1.835	604	576	15.119
		2011	916	184	444	430	161	167	3.621
		2010	353	155	379	504	147	151	2.651
		2009	374	230	413	474	147	139	2.738
	Bron: statistisch formulier 2011 voor FOD Justitie "Statistiek van de rechtbank van eerste aanleg – correctionele zaken"								

¹⁰⁵ Door het ontbreken van gegevens van sommige arrondissementen, geven de ressorttotalen geen correct beeld. Vandaar dat deze ressorttotalen in vet worden weergegeven.

¹⁰⁶ Met inbegrip van de arbeidzaken.

¹⁰⁷ Voor de arrondissementen Ieper en Veurne zijn er geen gegevens omtrent de tussenvonnissen voor 2010 en 2011 beschikbaar. Voor het arrondissement Gent zijn er geen gegevens omtrent de tussenvonnissen voor 2010 beschikbaar.

JEUGDZAKEN¹⁰⁸

		Gent	Dendermonde	Oudenaarde	Brugge	Kortrijk	Ieper	Veurne	Totaal Ressort ¹⁰⁹
<u>Input</u>	Ingeleide burgerlijke zaken	2011	873	215	644	454	194	144	2.524
		2010	839	242	645	442	176	169	3.187
		2009	824	231	645	459	173	113	3.141
	Ingeleide protectionele zaken	2011	551	168	316	442	121	92	2.170
		2010	534	156	351	314	113	105	2.005
<u>Tussenvonnissen</u>		2009	748	168	326	318		149	2.121
		2011	305	126	147	155	109	157	999
		2010	301	109	158	155	90	140	1.228
		2009	329	71	172	152	41	138	1.163
		2011	708	194	782	574	187	105	3.365
<u>Output</u>	Vonnissen in burgerlijke zaken ¹¹⁰	2010	1.018	268	653	542	159	165	3.556
		2009	1.118	239	720	568	160	162	3.830
		2011	1.319	393	526	525	351	254	4.370
	Vonnissen in protectionele zaken	2010	1.351	154	408	326	258	234	3.351
		2009	1.314	107	416	406		237	3.255

Bron: statistisch formulier 2011 voor FOD Justitie "Statistiek van de rechtbank van eerste aanleg – jeugdzaken" en bijkomend opgevraagde gegevens over nieuw ingeleide strafzaken en vonnissen in strafzaken

¹⁰⁸ Door de extreem lage cijfers van de voorgaande jaren wat zaken t.a.v. ouders betreft, werd besloten om dit onderscheid niet meer op te nemen. Er zijn hier geen gegevens omtrent de hangende zaken op 1/1 en de stock omwille van de specifieke materie. Een hangende zaak kan immers een eindrichting hebben gekregen, doch blijft hangend omdat de uitgesproken maatregel jaarlijks herzien dient te worden.

¹⁰⁹ Door het ontbreken van gegevens van sommige arrondissementen, geven de ressorttotalen geen correct beeld. Vandaar dat deze ressorttotalen in vet worden weergegeven.

¹¹⁰ Eindvonnissen over de grond van de zaak, zonder doorhalingen, verbeterende vonnissen, weglatingen, e.d.

PARKET BIJ DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG**CORRECTIONELE AFDELING (deel 1: algemeen overzicht van doorstroom)**

Vereenvoudigde Processen Verbaal		Gent	Dendermonde	Oudenaarde	Brugge	Kortrijk	Ieper	Veurne	Totaal ressort
Input	2011	46.976	32.507	8.520	33.668	23.116	3.071	5.249	153.107
	2010	49.627	32.240	8.187	32.641	22.201	3.080	5.110	153.086
	2009	48.480	30.975	8.776	33.372	21.781	2.966	5.151	151.501
	2011	10.371	10.371	6.027	9.748	5.790	1.585	2.500	45.058
	2010	10.335	8.821	4.538	9.846	5.808	1.766	2.357	43.471
	2009	11.348	11.433	4.138	9.515	5.741	1.938	2.482	46.595
	2011	40.280	40.859	9.399	29.813	20.762	6.785	6.255	154.153
	2010	40.410	38.898	9.734	30.518	20.547	6.304	5.902	152.313
	2009	40.773	36.971	9.633	28.971	21.004	6.361	6.029	149.742
	2011	847	1.329	178	1.233	259	127	61	4.032
Output	2010	893	1.307	140	1.438	296	120	56	4.250
	2009	1.087	1.193	206	1.437	337	122	56	4.438
	2011	1.407	866	148	1.228	291	107	178	4.225
	2010	947	902	136	1.352	326	121	149	3.933
	2009	959	869	116	1.906	253	112	144	4.359
	2011	51.571	53.425	15.752	42.022	27.102	8.604	8.994	207.468
	2010	52.585	49.928	14.548	43.154	26.977	8.311	8.464	203.967
	2009	54.167	50.466	14.093	41.829	27.335	8.533	8.711	205.134
	2011	30.324	28.622	6.935	20.647	14.739	4.245	3.960	109.382
	2010	31.111	26.411	5.626	21.667	14.267	3.883	3.747	106.712
Stock	2009	30.537	26.182	6.140	19.904	14.531	3.682	4.135	104.931
	2011	4.901	6.577	867	5.490	2.127	1.201	740	21.903
	2010	4.892	5.434	761	6.330	2.173	1.097	569	21.256
	2009	5.072	6.541	1.158	6.220	2.159	1.082	598	22.830
	2011	3.309	3.827	1.109	2.145	1.765	935	867	13.957
	2010	3.043	3.604	1.112	2.224	1.678	913	861	13.435
	2009	3.512	4.135	1.341	2.143	2.052	1.009	882	15.074
	2011	350	519	216	130	322	45	92	1.674
	2010	374	766	215	159	442	25	57	2.038
	2009	546	917	176	175	430	62	55	2.361
Voltooid SB	2011	156	60	62	43	87	38	37	483
	2010	221	71	52	41	114	46	22	567
	2009	120	88	58	32	80	36	36	471
	2011	836	624	152	609	278	139	99	2737
	2010	882	463	228	663	309	123	148	2.816
	2009	995	618	212	591	342	158	123	3.039
	2011	1.775	1.439	395	693	1.061	303	316	5.982
	2010	1.675	1.790	390	900	1.346	290	351	6.742
	2009	1.799	2.032	354	763	1.257	341	289	6.835
	2011	41.561	41.668	9.736	29.757	20.379	6.906	6.111	156.118
Totaal	2010	42.198	38.539	8.384	31.984	20.329	6.377	5.755	153.566
	2009	42.401	40.513	9.439	29.828	20.851	6.391	6.118	155.541
	2011	10.010	11.757	6.016	12.365	6.723	1.698	2.883	51.350
	2010	10.387	11.389	6.164	11.170	6.648	1.934	2.709	50.401
	2009	11.766	9.953	4.654	12.001	6.434	2.142	2.593	49.593

CORRECTIONELE AFDELING (deel 2: Detailbeeld van de seponeringen)

	Gent	Dendermonde	Oudenaarde	Brugge	Kortrijk	Ieper	Veurne	Totaal Ressort
Seponering- Technisch	2011	18.866	17.267	3.851	10.952	9.574	3.104	2.677
	2010	19.630	15.967	3.431	11.911	9.118	2.762	2.471
	2009	18.749	15.771	3.324	10.534	8.577	2.717	2.821
Seponering- Opportunititeit	2011	10.152	10.193	2.713	9.026	4.358	917	1.133
	2010	10.530	9.341	1.833	9.209	4.316	944	1.130
	2009	11.270	9.243	2.354	9.079	5.310	857	1.218
Seponering- andere	2011	1.186	1.136	368	644	797	219	147
	2010	921	1.087	360	514	824	174	143
	2009	492	1.154	456	272	634	106	93
								3.207

Bron: gegevensbank van het College van procureurs-generaal - statistisch analisten

CORRECTIONELE AFDELING (deel 3: Doorlooptijden naargelang de afsluitende beslissing)

DOORLOOPTIJDEN VAN DEZE DOSSIERS: GEMIDDELD AANTAL DAGEN VAN BINNENKOMST DOSSIER TOT:																	
	Gent			Dendermonde		Oudenaarde		Brugge		Kortrijk		Ieper		Veurne		Totaal Ressort	
	aantal	duur		aantal	duur	aantal	duur	aantal	duur	aantal	duur	aantal	duur	aantal	duur	aantal	duur
Seponering	2011	30.234	73	28.622	98	6.935	230	20.647	132	14.739	96	4.245	103	3.960	150	109.382	108
	2010	31.111	88	26.411	96	5.626	170	21.667	121	14.267	96	3.883	108	3.747	119	106.712	104
	2009	30.537	100	26.182	145	6.140	176	19.904	136	14.531	91	3.682	90	4.135	125	105.111	122
	2011	4.901	127	6.577	175	867	266	5.490	222	2.127	109	1.201	88	740	143	21.903	167
Voeging	2010	4.892	168	5.434	173	761	180	6.330	249	2.173	110	1.097	99	569	142	21.256	184
	2009	5.072	204	6.541	232	1.158	161	6.220	251	2.159	103	1.082	50	598	137	22.830	204
Ter beschikking	2011	3.309	52	3.827	43	1.109	58	2.145	37	1.765	75	935	42	867	57	13.957	50
	2010	3.043	50	3.604	43	1.112	56	2.224	47	1.678	67	913	47	861	46	13.435	50
	2009	3.512	59	4.135	42	1.341	49	2.143	46	2.052	51	1.009	32	882	49	15.074	48
	2011	350	232	519	208	216	210	130	203	322	259	45	399	92	167	1.674	226
Betaalde Minnelijke Schikking	2010	374	295	766	192	215	194	159	193	442	235	25	355	57	193	2.038	223
	2009	546	269	917	212	176	200	175	202	430	274	62	304	55	224	2.361	238
	2011	156	574	60	608	62	449	43	706	87	486	38	422	37	650	483	522
Voltooid Bemiddeling in Strafzaken	2010	221	569	71	707	52	387	41	875	114	478	46	511	22	604	567	570
	2009	120	573	88	683	58	505	32	1.004	80	406	57	394	36	683	471	573
	2011	836	212	624	350	152	437	609	430	278	384	139	316	99	567	3.737	340
Raadkamer voor regeling rechtspleging	2010	882	234	463	329	228	557	663	483	309	412	123	248	148	702	2.816	379
	2009	995	266	618	414	212	575	591	503	342	427	158	300	123	541	3.039	395
	2011	1.775	263	1.439	243	395	319	693	245	1.061	192	303	254	316	216	5.982	245
Dagvaarding	2010	1.675	296	1.790	211	390	300	900	233	1.346	190	290	265	351	223	6.742	239
	2009	1.799	326	2.031	233	354	268	763	275	1.257	196	341	265	289	265	6.834	260

Bron: gegevensbank van het College van procureurs-generaal - statistisch analisten

CORRECTIONELE AFDELING (deel 4: Detailbeeld van de hangende zaken op 1 januari 2011)¹¹¹

jaar van instroom	Gent		Dendermonde		Oudenaarde		Brugge		Kortrijk		Ieper		Veurne		Totaal Ressort	
	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %
(1) <1996	1	0,01	0	0	0	0	3	0,03	1	0,02	0	0	2	0,08	7	0,02
(2) 1996	0	0	0	0	0	0	16	0,16	0	0	0	0	1	0,04	17	0,04
(3) 1997	2	0,02	1	0,01	0	0	36	0,37	1	0,02	3	0,19	2	0,08	45	0,1
(4) 1998	2	0,02	4	0,04	1	0,02	27	0,28	1	0,02	4	0,25	3	0,12	42	0,09
(5) 1999	2	0,02	0	0	5	0,08	26	0,27	5	0,09	1	0,06	3	0,12	42	0,09
(6) 2000	3	0,03	17	0,16	3	0,05	21	0,22	5	0,09	6	0,38	2	0,08	57	0,13
(7) 2001	4	0,04	21	0,2	4	0,07	43	0,44	3	0,05	3	0,19	10	0,4	88	0,2
(8) 2002	5	0,06	8	0,08	14	0,23	47	0,48	1	0,02	2	0,13	8	0,32	85	0,19
(9) 2003	11	0,12	12	0,12	32	0,53	50	0,51	6	0,1	11	0,69	25	1	147	0,33
(10) 2004	18	0,2	36	0,35	38	0,63	79	0,81	5	0,09	5	0,32	33	1,32	214	0,47
(11) 2005	246	2,72	70	0,67	58	0,96	120	1,23	60	1,04	5	0,32	40	1,6	599	1,33
(12) 2006	162	1,79	82	0,79	182	3,02	199	2,04	43	0,74	5	0,32	80	3,2	753	1,67
(13) 2007	156	1,73	138	1,33	273	4,53	312	3,2	70	1,21	16	1,01	126	5,04	1.091	2,42
(14) 2008	381	4,22	402	3,88	588	9,76	587	6,02	270	4,66	71	4,48	244	9,76	2.543	5,64
(15) 2009	1.476	16,33	1.197	11,54	1.117	18,53	1.522	15,61	718	12,4	219	13,82	392	15,68	6.641	14,74
(16) 2010	6.568	72,68	8.383	80,83	3.712	61,59	6.660	68,32	4.601	79,46	1.234	77,85	1.529	61,16	32.687	72,54
TOTAAL	9.037	100	10.371	100	6.027	100	9.748	100	5.790	100	1.585	100	2.500	100	45.058	100

Bron: gegevensbank van het College van procureurs-generaal - statistisch analisten

¹¹¹ De oudste hangende zaken hebben vaak betrekking op langdurige gerechtelijke onderzoeken of materies die lang kunnen aanslepen (bvb. stedenbouw).

AFDELING POLITIEZAKEN (deel 1: Algemeen overzicht)¹¹²

	GENT	DENDERMONDE	OUDENAARDE	BRUGGE	KORTRIJK	IEPER	VEURNE	TOTAAL RESSORT
1. Strafzaken gedurende het jaar ingeleid ¹¹³	2011							
	2009	132.841	70.026	23.225	39.842	15.156	13.962	372.311
	2008	130.710	60.332	20.429	39.578	16.043	13.509	363.730
	2011							
2. Onmiddellijke inningen, boetezegels en waarschuwingen ¹¹⁴	2010	240.497	168.217	61.920	97.448	47.276	46.010	911.880
	2009	244.503	151.740	56.750	68.351	37.325	36.090	876.304
3. Beslissingen genomen in het betreffende jaar, ongeacht de datum van invoering van de dossiers :								
a) geseponeerd	2011							
	2010	67.292	21.095	7.267	32.947	3.111	6.363	156.333
	2009	43.270	15.435	7.142	30.031	4.150	5.302	118.817
	2011							
b) Door het openbaar ministerie gedagvaard voor de politierechtbank	2010	16.262	18.816	5.341	15.382	2.759	2.640	70.284
	2009	13.182	15.834	4.859	17.772	2.589	2.089	63.324
	2011							
	2010	38.033	22.627	6.573	23.103	7.607	4.113	117.166
c) beëindigd door minnelijke schikking ¹¹⁵	2009	41.507	23.891	5.551	24.599	8.394	3.852	120.600
4. Doorlooptijden ¹¹⁶ van deze dossiers : gemiddeld aantal dagen, van de datum van registratie tot :								
a) beslissing tot seponering	2011							
	2010	43	58	44	63	122	43	77
	2009	38	119	57	44	220	97	74
	2011							
b) dagvaarding door het openbaar ministerie voor de politierechtbank	2010	263	280	196	235	249	218	257
	2009	246	313	236	231	248	272	261
	2011							
	2010	26	31	34	50	41	40	36
c) betaling van een minnelijke schikking	2009	31	62	38	43	78	59	47

Bron: statistisch formulier 2011 voor FOD Justitie "Statistiek van de rechtbank van eerste aanleg – parket – afdeling politieparkeren" en bijkomende opgevraagde gegevens bij de politieparkeren

¹¹² Wegens de recente overschakeling naar MACH binnen de politieparkeren, kunnen de cijfers voor 2011 nog niet aangeleverd worden.

¹¹³ Voor Veurne werd in 2009 hetzelfde formulier als 2008 aangeleverd.

¹¹⁴ De cijfers in het vet duiden op het feit dat niet alle gegevens konden aangeleverd worden door de lokale politiezones (aantal waarschuwingen). Eventuele verschillen zijn te wijten aan het later aanleveren van deze gegevens.

¹¹⁵ Het verschil met de cijfers van het vorige verslag ligt aan het feit dat de volledige procedure minnelijke schikking vaak een zekere periode kan aanslepen vooraleer ze afgewerkt is. Bijvoorbeeld: minnelijke schikkingen die in 2010 werden voorgesteld zijn mogelijk pas midden of eind 2011 beëindigd door volledige betaling.

¹¹⁶ Eventuele verschillen inzake de doorlooptijden zijn vaak te wijten aan het feit dat bepaalde zaken pas later geregistreerd of eventueel gecorrigeerd worden.

AFDELING POLITIEZAKEN (deel 2: Overzicht op basis van de feiten in jaartal x)

		GENT	DENDERMONDE	OUDENAARDE	BRUGGE	KORTRIJK	IEPER	VEURNE	TOTAAL RESSORT
Beslissingen over dossiers met feiten in ¹¹⁷ 118:									
Totaal aantal zaken	2011								
	2010	114.533	63.891	22.341	69.302	40.341	16.537	13.816	340.761
	2009	143.085	65.510	21.976	82.671	39.390	16.797	12.392	381.821
	2011								
Onmiddellijke inningen en boetezegels na aanmaning door parket (laattijdig betaalde)	2010	4.568 4,0%	3.812 6,0%	2.880 12,9%	3.536 5,1%	4.168 10,3%	791 4,8%	1.113 8,1%	20.868 6,1%
	2009	8.488 5,9%	4.614 7,0%	2.635 12,0%	6.020 7,3%	3.587 9,1%	986 5,9%	707 5,7%	27.037 7,1%
	2011								
	2010	39.048 34,1%	24.220 37,9%	6.953 31,1%	20.050 28,9%	15.253 37,8%	8.249 49,9%	4.256 30,8%	118.029 34,6%
Minnelijke schikkingen	2009	56.648 39,6%	24.272 37,1%	6.060 27,6%	25.751 31,1%	14.129 35,9%	7.857 46,8%	3.958 31,9%	138.675 36,3%
	2011								
	2010	0 0,0%	65 0,1%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	65 0,0%
	2009	0 0,0%	103 0,2%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	103 0,0%
Bemiddeling in strafzaken	2011								
	2010	0 0,0%	65 0,1%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	65 0,0%
	2009	0 0,0%	103 0,2%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	103 0,0%
	2011								
Gedagvaard of gevonden voor de politierechtbank (06+07+08+09)	2010	9.527 8,3%	11.162 17,5%	3.595 16,1%	5.963 8,6%	6.004 14,9%	1.150 7,0%	1.771 12,8%	39.172 11,5%
	2009	16.071 11,2%	16.004 24,4%	4.442 20,2%	15.132 18,3%	8.157 20,7%	2.553 15,2%	1.809 14,6%	64.168 16,8%
	2011								
	2010	54.238 47,4%	16.794 26,3%	6.242 27,9%	26.180 37,8%	8.509 21,1%	2.359 14,3%	5.288 38,3%	119.610 35,1%
Seponering	2009	57.751 40,4%	16.041 24,5%	7.116 32,4%	29.250 35,4%	11.859 30,1%	3.513 20,9%	5.378 43,4%	130.908 34,3%
	2011								
	2010	54.238 47,4%	16.794 26,3%	6.242 27,9%	26.180 37,8%	8.509 21,1%	2.359 14,3%	5.288 38,3%	119.610 35,1%
	2009	57.751 40,4%	16.041 24,5%	7.116 32,4%	29.250 35,4%	11.859 30,1%	3.513 20,9%	5.378 43,4%	130.908 34,3%

Bron: gegevens opgevraagd bij de politieparketten

¹¹⁷ Het is van belang hier op te merken dat deze tabel niet het aantal beslissingen per jaar weergeeft zoals alle andere tabellen, maar dat er hier een beeld gegeven wordt van wat er gebeurd is met zaken binnengekomen in een specifiek jaar met een stand van zaken van midden mei 2011.

¹¹⁸ De percentages zijn gebaseerd op het aantal zaken zonder onmiddellijke inningen, boetezegels en waarschuwingen.

AFDELING POLITIEZAKEN (deel 3: Seponeringspercentage op basis van de feiten)

op basis van feiten in referentieperiode	GENT	DENDERMONDE	OUDENAARDE	BRUGGE	KORTRIJK	IEPER	VEURNE	TOTAAL RESSORT
Seponeringen verkeerszaken 2009								
A. Aantal feiten in referentieperiode	143.085	65.510	21.976	82.671	39.390	16.797	12.392	381.821
B. Onmiddellijke inningen, boetezegels en waarschuwingen ¹¹⁹	244.503	151.740	56.750	281.545	68.351	37.325	36.090	876.304
C. Totaal A + B	387.588	217.250	78.726	364.216	107.741	54.122	48.482	1.258.125
D. Waarvan bijzondere wetgeving	3.090	7.623	920	4.806	1.176	275	17	17.907
Seponeringen (met bijzondere wetgeving)	57.751	16.041	7.116	29.250	11.859	3.513	5.378	130.908
Percentage op A	40,36%	24,49%	32,38%	35,38%	30,11%	20,91%	43,40%	34,29%
Percentage op C	14,90%	7,38%	9,04%	8,03%	11,01%	6,49%	11,09%	10,41%
Seponeringen (zonder bijzondere wetgeving)	55.491	14.482	6.635	26.431	11.056	3.487	5.374	122.956
Percentage op C – D	14,43%	6,91%	8,53%	7,35%	10,37%	6,48%	11,09%	9,91%

Bron: gegevens opgevraagd bij de politieparketten

¹¹⁹ De cijfers in het vet duiden op het feit dat niet alle gegevens konden aangeleverd worden door de lokale politiezones (aantal waarschuwingen).

AFDELING JEUGDZAKEN¹²⁰

	2009		2010		2011		Totaal	
	MOF	POS	MOF	POS	MOF	POS	MOF	POS
	n	n	n	n	n	n	n	n
INSTROOM								
GENT	5.241	3.296	4.990	3.442	4.624	3.674	14.855	10.412
DENDERMONDE	4.254	3.001	4.282	3.256	4.025	4.211	12.561	10.468
OUDENAARDE	1.269	1.132	1.185	1.146	1.225	1.260	3.679	3.538
BRUGGE	4.362	2.357	4.355	2.695	3.821	2.648	12.538	7.700
KORTRIJK	2.610	1.316	2.361	1.466	2.435	1.421	7.406	4.203
IEPER	759	485	630	646	609	700	1.998	1.831
VEURNE	699	767	809	804	727	736	2.235	2.307
TOTAAL RECHTSGEBIED	19.194	12.354	18.612	13.455	17.466	14.650	55.272	40.459

Bron: gegevensbank van het College van procureurs-generaal - statistisch analisten

¹²⁰ Voor verdere methodologische ondersteuning bij de tabel, wordt verwezen naar de recent gepubliceerde analyse: "De instroom van protectionele zaken op de jeugdparketten (2006-2010)". http://www.om-mp.be/page/152/1/statistieken_van_het_om.html

RECHTBANKEN VAN KOOPHANDEL

<u>Input</u>	<u>Gent</u>	<u>Dendermonde</u>	<u>Oudenaarde</u>	<u>Brugge</u>	<u>Kortrijk</u>	<u>Ieper</u>	<u>Veurne</u>	<u>Totaal Ressort</u>
Hangende zaken op 01/01 ¹²¹	2011	14.384	15.866	1.605	3.334	5.879	586	1.584
	2010	14.117	15.706	1.885	3.262	6.349	673	1.719
	2009	14.024	15.558	1.994	3.088	6.825	732	1.794
	2011	4.882	5.500	1.623	5.192	5.976	1.09	1.201
Nieuwe zaken ¹²²						8		
	2010	6.699	5.488	1.658	5.052	5.294	1.02	1.229
						5		
	2009	6.596	5.386	1.555	5.380	5.839	951	1.191
waarvan beroepen tegen vredegerechten	2011	40	18	2	12	19	2	0
	2010	6	6	1	13	18	1	4
	2009	48	17	1	9	24	1	3
Totaal	2011	19.266	21.384	3.230	8.538	11.874	1.68	2.785
	2010	20.816	21.194	3.543	8.314	11.643	1.69	2.948
	2009	20.620	20.944	3.549	8.468	12.664	1.68	2.985
<u>tussenvonnissen</u>	2011	2.257	2.516	594	2.023	2.081	394	456
	2010	2.661	2.582	690	2.192	2.080	349	469
	2009	2.983	2.765	699	2.079	1.947	363	461
<u>Output</u>	Vonnissen en beschikkingen waarvan faillissementen waarvan gerechtelijke akkoorden	2011	5.757	1.888	5.539	6.216	1.16	1.438
						5		
		406	560	106	382	302	51	88
		0	0	20	58	51	0	0
								129

¹²¹ Enkel hangende zaken op de algemene rol¹²² Nieuwe zaken en vonnissen van alle rollen samen (algemene rol, rol van de eenzijdige verzoekschriften, niet op de rol der verzoekschriften ingeschreven verzoekschriften rol van kort geding, Pro Deo).

Vonnissen en beschikkingen 2010	6.366	4.826	1.911	4.985	7.456	1.12	1.425	28.089
	476	513	110	369	310	55	83	1.916
	0	1	0	50	36	0	0	87
Vonnissen en beschikkingen 2009	6.092	4.882	1.625	5.069	6.258	1.00	1.313	26.239
	403	521	92	398	337	59	84	1.894
	39	2	1	16	28	0	0	86
Stock ²	2011 13.509	15.614	1.342	2.999	5.658	521	1.347	40.990
	2010 14.450	16.368	1.632	3.329	4.187	578	1.523	42.067
	2009 14.528	16.062	1.924	3.399	6.406	683	1.672	44.674

Bron: statistisch formulier 2011 voor FOD Justitie "Rechtbank van koophandel" en bijkomend opgevraagde gegevens over faillissementen en gerechtelijke akkoorden.

VREDEGERECHTEN

		GENT		DENDERMONDE	OUDENAARDE	BRUGGE	KORTRIJK	IEPER	VEURNE	TOTAAL RESSORT
<u>Input</u>	Hangende zaken op 1/1	2011	12.505	6.081	2.612	9.511	9.843	2.178	1.378	44.108
		2010	11.264	5.118	2.141	9.772	9.372	1.318	1.499	40.484
		2009	6.669	3.864	1.859	8.331	8.583	1.000	1.669	31.975
	Ingeleide zaken	2011	12.086	14.606	4.182	11.627	10.948	2.634	2.542	58.625
Zaken op de rol der verzoekschriften	2010	12.960	15.434	4.035	12.178	11.600	2.554	2.237	60.998	
	2009	14.381	14.345	3.848	12.495	11.531	2.534	2.350	61.484	
	2011	5.356	2.832	1.022	4.368	1.994	580	722	16.874	
	2010	4.176	2.822	960	3.902	2.071	567	672	15.170	
<u>Tussenvonnissen</u>	Totaal	2009	5.158	2.824	1.144	4.323	1.449	932	596	16.426
		2011	29.947	23.519	7.816	25.506	22.785	5.392	4.642	119.607
		2010	28.400	23.374	7.136	25.852	23.043	4.439	4.408	116.652
	2009	26.208	21.033	6.851	25.149	21.563	4.466	4.615	109.885	
<u>Output</u>	Eindvonnissen	2011	1.861	1.277	717	1.007	804	110	128	5.904
		2010	1.838	1.458	637	1.015	733	129	162	5.972
		2009	1.638	1.570	723	961	720	112	112	5.836
<u>Stock^s</u>		2011	16.665	17.972	5.506	16.074	12.424	3.496	3.370	75.507
		2010	18.381	19.008	5.259	16.884	13.157	3.697	3.044	79.430
		2009	18.657	18.075	5.009	16.987	12.658	3.365	3.575	78.326
		2011	13.282	5.547	2.210	9.432	10.361	1.896	1.272	44.000
		2010	10.019	4.366	1.877	8.968	9.886	742	1.364	37.222
		2009	7.551	2.958	1.842	8.162	8.905	1.101	1.040	31.559

Bron: statistisch formulier 2011 voor FOD Justitie "Statistiek vrederechten"

POLITIËRECHTBANKEN
STRAFZAKEN (1ste deel van de tabel)

Input	Inleidingen	2011	GENT	AALST	DENDERMONDE	SINT-NIKLAAS	ARRONDISSEMENT DENDERMONDE ¹²³
	Door Openbaar ministerie	2010	17.210	6.312	n.g.	5.159	11.471
		2010	13.747	5.443	5.330	5.093	15.866
		2009	14.382	5.305	5.988	4.898	16.191
	Verzetten	2011	275	158	235	187	580
		2010	307	175	231	108	514
		2009	319	149	219	196	564
	rechtstreekse dagvaardingen	2011	53	28	15	37	80
		2010	43	12	22	32	66
		2009	67	27	16	22	65
	Afhandeling burgerlijke belangen	2011	123	10	30	21	61
		2010	164	20	17	14	51
		2009	141	20	16	25	61
	Visitatiebevelen	2011	11	8	8	3	19
		2010	54	22	10	25	57
		2009	42	14	9	11	34
Tussenvonnissen		2011	98	233	240	234	707
Output		2010	156	187	279	245	711
		2009	179	174	228	231	633
	Eindvonnissen	2011	16.860	6.450	6.103	5.293	17.846
		2010	14.013	5.529	5.430	5.150	16.109
		2009	14.639	5.440	6.180	5.084	16.704

Bron: statistisch formulier 2011 voor FOD Justitie "Jaarlijkse statistiek van de politierechtbanken" en bijkomend opgevraagde gegevens over inleidingen in strafzaken.

¹²³ Door het ontbreken van gegevens van één van de politierechtbanken, geeft het arrondissementotaal van Dendermonde een vertekend beeld. Vandaar dat dit in vet wordt weergegeven.

STRAFFAZAKEN (2de deel van de tabel)

<u>Input</u>	<u>Inleidingen</u>	<u>Oudenaarde</u>	<u>Brugge</u>	<u>Kortrijk</u>	<u>Ieper</u>	<u>Veurne</u>	<u>Totaal Ressort</u> ¹²⁴
	Door Openbaar ministerie	2011	4.666	13.799	9.255	2.497	2.174
		2010	4.919	16.820	7.798	2.465	2.329
		2009	4.228	17.132	7.472	2.521	2.354
	Verzetten	2011	78	549	114	38	52
		2010	88	585	128	31	80
		2009	61	600	95	41	66
	rechtstreekse dagvaardingen	2011	15	17	0	13	6
		2010	18	12	32	13	10
		2009	26	20	34	19	24
	Afhandeling belangen ¹²⁵	2011	35	87	47	52	405
		2010	34	123	37	48	457
		2009	29	128	35	45	439
<u>Tussenvonnissen</u>	Visitatiebevelen	2011	15	23	70	6	11
		2010	16	39	132	9	7
		2009	15	32	107	1	6
		2011	5	9	44	11	5
		2010	2	11	73	7	22
		2009	2	14	80	9	41

¹²⁴ Door het ontbreken van gegevens van sommige arrondissementen, geven de ressorttotalen geen correct beeld. Vandaar dat deze ressorttotalen in vet worden weergegeven.

¹²⁵ Voor het arrondissement Veurne zijn er voor 2009, 2010 en 2011 geen gegevens beschikbaar inzake het aantal afhandelingen burgerlijke belangen.

<u>Output</u>	Eindvonnissen	2011	4.528	14.371	9.238	2.516	2.243	67.602
		2010	4.782	16.731	7.965	2.487	2.434	64.521
		2009	4.137	17.696	7.370	2.579	2.416	65.541

Bron: statistisch formulier 2011 voor FOD Justitie "Jaarlijkse statistiek van de politierechtbanken" en bijkomend opgevraagde gegevens over inleidingen in strafzaken.

BURGERLIJKE ZAKEN¹²⁶

		<u>Gent</u>	<u>Aalst</u>	<u>Dendermonde</u>	<u>Sint-Niklaas</u>	<u>Arrondissement Dendermonde</u>	<u>Oudenaarde</u>	<u>Brugge</u>	<u>Kortrijk</u>	<u>Ieper</u>	<u>Veurne</u>	<u>Totaal Ressort</u>
<u>Input</u>	Inleidingen	2011	615	150	167	148	153	494	306	147	70	2.250
		2010	553	142	168	151	188	550	322	122	76	2.272
		2009	547	136	191	188	178	591	322	122	70	2.345
Tussenvonnissen		2011	251	30	21	21	28	71	37	21	12	492
		2010	226	20	30	34	7	80	34	13	6	450
		2009	259	33	36	36	30	86	34	13	10	537
<u>Output</u>	Eindvonnissen	2011	683	144	265	161	173	559	310	127	77	2.499
		2010	576	152	213	186	222	668	404	120	83	2.624
		2009	683	238	165	184	276	588	404	120	67	2.725

Bron: statistisch formulier 2011 voor FOD Justitie "Jaarlijkse statistiek van de politierechtbanken"

¹²⁶ Voor 2010 werden dezelfde gegevens als 2009 verschaft door het arrondissement Ieper.

4. Rouwhulde.

In Memoriam.

De opening van het gerechtelijk jaar is ook de gelegenheid om de leden van de balie en van de rechterlijke orde van ons ressort te gedenken die ons in de loop van het voorbije gerechtelijk jaar zijn overleden.

Vooraleer mijn tussenkomst af te sluiten vraag ik dan ook enkele ogenblikken van ingetogenheid, wanneer ik de nagedachtenis oproep van:

William DE BECKER

Advocaat aan de balie te Brugge en ere-plaatsvervangend rechter in de politierechtbank te Brugge, overleden op 5 september 2011 in de leeftijd van 80 jaar

Paul THOMAS

Advocaat aan de balie te Veurne, die op 4 oktober 2011 in de leeftijd van 62 jaar overleed

Michel COUCKUYT

Emeritus Eerste Voorzitter van het Hof van beroep te Gent, overleden op 28 oktober 2011 in de leeftijd van 86 jaar

Joseph GHYOOT

Ere-rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, die op 2 december 2011 in de leeftijd van 91 jaar overleed

Cathérine JOURET

Advocaat aan de balie te Gent, overleden op 18 december 2011 in de leeftijd van 45 jaar

Georges LAGROU

Oud-Stafhouder van de balie te Veurne, gewezen vrederechter en ere-plaatsvervangend rechter van het kanton Diksmuide, die op 27 december 2011 in de leeftijd van 78 jaar overleed

Glenn BEIRENS

Medewerker onder arbeidsovereenkomst bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, overleden op 27 december 2011 in de leeftijd van 37 jaar

Marc COLE

Medewerker op rust bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, die op 1 maart 2012 in de leeftijd van 65 jaar overleed

Nick VAN DE VELDE

Advocaat aan de balie te Oudenaarde, overleden op 9 maart 2012 in de leeftijd van 51 jaar

Louis VERPAELE

Emeritus Advocaat-generaal bij het Hof van Beroep te Gent, die op 12 maart 2012 in de leeftijd 85 jaar overleed

Roger DEVRIENDT

Advocaat aan de balie te Brugge, overleden op 17 mei 2012 in de leeftijd van 82 jaar

Joseph DOOMS

Ere-kamervoorzitter bij het Hof van beroep te Gent die op 1 juli 2012 in de leeftijd van 84 jaar overleed

Emmanuel DECRUYENAERE

Ere-eerste Substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, die op 24 juli 2012 in de leeftijd van 65 jaar overleed

Julien DE BRUYCKER

Ere-hoofdsecretaris van het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Gent, overleden op 25 juli 2012 in de leeftijd van 85 jaar

Etienne VOET

Ere-secretaris bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Gent, die op 1 augustus 2012 in de leeftijd van 74 jaar overleed

Leopold TAS

Emeritus-onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, overleden op 1 augustus 2012 in de leeftijd van 78 jaar

Katrien DEWACHTER

Jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Leper, die op 7 augustus 2012 in de leeftijd van 46 jaar overleed

Patrick LACHAERT

Advocaat aan de balie te Gent, overleden op 19 augustus 2012 in de leeftijd van 64 jaar

Aan hun familieleden en vrienden, aan hun confraters en collega's die hun nagedachtenis huldigen en om hen rouwen, bieden wij nogmaals ons blijken van medeleven aan

Voor de Koning, vorder ik dat het aan het Hof behage te verklaren dat het zijn werkzaamheden zou hervatten/verderzetten.

9000 Gent, Savaanstraat 11 bus 101

www.openbaarministerie.be